

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówczesni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmują wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Franeyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 12 zł., pocztą 16 zł.; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca: w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej* bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Z prawdziwą radością możemy podzielić się z Czytelnikami naszymi wiadomością, iż *Gazeta Lwowska* na podstawie zawartej z autorem umowy, nabyła prawo druku najbliższej jubileuszowej, większych rozmiarów powieści

HENRYKA SIENKIEWICZA

Powieść tę drukować będziemy w roku 1896.

Oprócz tego drukować będziemy powieść Sewera p. t. „U progu Sztuki“ oraz powieść Teodora Jeske-Choińskiego p. t. „Ostatni Rzymianin“. Mamy nadto zapewnione współpracownictwo najcelniejszych sił literackich, a między innymi: M. Gawalewicza, Klemensa Junoszy, Abgara Sołtana, L. Glatmana, Jana Zacharyasiewicza i w. i.

W skutek układu zawartego z księgarnią H. Altenberga we Lwowie, mogą Prenumeratorowie „Gazety Lwowskiej“ otrzymywać za pośrednictwem administracyi „Gazety Lwowskiej“, dwutygodnik dla kobiet p. t.

„NOWE MODY“

po znacznie niższej cenie, a mianowicie:

kwartalnie . . . 1 zł. 20 ct.
miesięcznie . . . — „ 40 „

Dwutygodnik *Nowe Mody* w ciągu kilkuletniego swego istnienia wyrobił sobie szerokie koło czytelniczek i zawiera najnowsze wiadomości i wzory wszelkich potrzeb wchodzących w skład toalety damskiej.

CZEŚĆ URZĘDOWA

L. 2220.

Obwieszczenie.

Według wykazów urzędowych, cała Bukowina wolna jest od dłuższego czasu od pomoru świń, przeto c. k. Namiestnictwo znosi niniejszem zakaz wprowadzania tych zwierząt z Bukowiny do Galicyi, wydany rozporządze-

niem z 2 listopada 1895 l. 88.695 i dozwala począwszy od 20 stycznia b. r. wprowadzać z Bukowiny do Galicyi świnię wszelkiego rodzaju przy zachowaniu przepisów pasportowych.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 2234.

Ogłoszenie.

Z powodu zawleczenia do Czech zarazy pyskowo-racicowej przez zwierzęta racicowe, pochodzące z powiatów: Tarnów, Bóbrka i Żółkiew, c. k. Namiestnictwo w Pradze zakazało rozporządzeniem z 3 stycznia b. r. 1. 988, począwszy od 6 stycznia 1896 wprowadzać takie zwierzęta (bydło rogate, owce, kozy i świnię) z wymienionych powiatów politycznych do Czech pod zagrożeniem kary, przewidzianej w ustawie z 24 maja 1882 (Dz. u. p. nr. 51).

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 3144.

Obwieszczenie.

Ponieważ pomór świń w okręgu sądowym Beż (w politycznym powiecie Sokalskim) jest na wygaśnięciu, c. k. Namiestnictwo znosząc swe rozporządzenia z dnia 10 i 16 lipca, 16 i 20 września, tudzież 6 i 9 grudnia 1895 r. l. l. 57.462, 62.761, 76.616, 77.784, 99.590 i 102.344, zezwala na wolny obrót nierogacizną i odbywanie targów na trzodę chlewną w tym okręgu, tudzież ładowanie świń na upoważnionych stacyach kolejowych.

Zapowietrzono jeszcze miejscowości w wymienionym okręgu sądowym pozostają i nadal zamknięte aż do dalszego zarządzenia c. k. starostwa w Sokalu.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia następnego po ogłoszeniu w *Gazecie Lwowskiej*.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 17 stycznia

W rządzie tych skromnych pod względem liczebności i istotnej wartości zarządzeń, które zdają się być zapowiedzią, iż w Rosyi nastąpi za panowania cara Mikołaja lekki przynajmniej zwrot od dotychczasowego kierunku tak dotkliwego dla ludów w olbrzymim państwie — należy postawić na pierwszym miejscu ogłoszony w tych dniach ukaz nakazujący rewizję surowych i nielitościwych przepisów o wydalaniach t. z. porządkiem administracyjnym. Przepisy te stanowią esencjonalną część aktu wydanego wkrótce po zamordowaniu cara Aleksandra, mocą którego dla zabezpieczenia porządku i spokoju państwowego liczne gubernie wewnętrzne a także wileńska, wołyńska, podolska, kijowska i całe Królestwo polskie zostały uznane za będące w stanie wzmocnionej obrony. Co się tyczy Królestwa polskiego to rozkazem carskim z r. 1884 nadano jeszcze ministrowi spraw wewnętrznych prawo zabraniać pojedynczym osobistościom zamieszkiwać w guberniach tego kraju. To prawo o zabezpieczeniu porządku i spokoju państwowego, przedłużane kilkakrotnie, przetrwało w pierwotnej mocy do obecnej chwili i dawało się ono niezmiernie dotkliwie uczuć ludności. Będąc wyłącznie środkiem represyjnym otwierało szerokie pole do najrozmaitszego rodzaju nadużyć i niesprawiedliwości a jeżeli gdzie to w pierwszym

LISTY PARYSKIE.

(Z teatru. — *Marcella* Sardou. — *Le Fils de l'Arctin* Borniera w Komedyi francuskiej. — Nowości muzyczne. — Saint-Saëns. — Próby zapomocą fonografu. — *Fredogonda* i *La Jaquerie*. — Zgon Pawła Verlaine'a; *Le pauvre Lelian*, jego życie i twory).

Sardou wystawił nową sztukę.

Jak zwykle w obec sztuk Sardou, publiczność i krytyka zajęły stanowisko wręcz przeciwne. I jak zwykle — obie miały rację.

Publiczność oklaskuje sceny zabawne, intrygę zajmującą, dyalog zręcznie prowadzony, toalety, dekoracje, słowem, sztukę ułatwiającą znakomicie — trawienie obiadu. Krytyka przeciwnie stwierdza ze zdumieniem, że autor zajmujący tak wybitną pozycję jak Sardou, nie przestaje fabrykować sztuk kasowych według dawnej modły, t. j. z intrygami, z podśluchiwaniami, z charakterami czystymi, jak lilie i czarnymi, jak smola.

Wątpię, czy Sardou w *Marcelli* znajdzie taką kopalnię złota, jaką była *Madame Sans Gêne*; ale pewnem jest, że tym najświetniejszym swym fabrykatem zniechęcił nawet takich przyjaciół dawnego teatru, jak Sarcey.

Marcelle c'est un fait divers, wyraził się Sarcey. *Marcelle, c'est une anecdote*, zauważył Catulle Mendès.

Co gorsza, w tym udramatyzowanym *fait divers* wszystko jest stare, znane; intryga, charakter, środki i środki. A co jeszcze gorsza: jest to *fait divers*, który na pierwszy rzut oka wygląda jak kaczka dziennikarska, i aż do końca wydaje się widzowi zupełnie nieprawdopodobnym.

Osądźcie sami. *Marcella* Aubert, dziewczę osierocone, cnotliwe, ale otoczone siecią

plotek skandalicznych, dostaje się jako lektorka do zamku baronowej Conturier. Dystygowana ta i dobra niezmiernie matrona ma dwóch synów — i t. d. Znać już rodów literacki wszystkich osób głównych, i wiecie, jaki będzie przebieg akcyi. Wiecie, że baronowa Conturier jest kuzynką markizy de Villemer a rodzoną siostrą pani Aubray; że jeden z jej synów, Olivier, poważny i sentymentalny, zakocha się w Marcelli, czego drugi syn, René, zrozumieć nie potrafi.

Że zaś Sardou nie mógł ściśle skopiować *Markiza de Villemer*, ani *Myśli pani Aubray*, ani wreszcie *Denizy*, przeto wypadało mu bodaj legendę Marcelli upleść w sposób oryginalny. I oto najślabsza strona sztuki.

Proszę sobie wyobrazić, do jakich poświęceń zdolna jest ta lektorka pani Conturier. Brat jej, człowiek złego prowadzenia, poprzeczal się przy kartach z towarzyszem rozpusty, niejakim Villeras i zranił go. By się usprawiedliwić przed trybunałem, ułożył bajkę, że znalazł Villerasa o nocej porze w pokoju siostry swej — a Marcella, dla ocalenia brata od kary, bądź co bądź — nie zbyt wielkiej, potwierdza tę bajkę, która dla niej oznacza utratę honoru.

Goście pani Conturier zrazu nie znają historyi Marcelli. Lecz niebawem zawiązuje się przeciwko niej intryga: panie nie mogą jej przebaczyć pigmkości, panowie cnotliwości, René — zbałamucenia brata. Telegrafują do Paryża o informacye. Kiedy telegram nadchodzi, zmierzeh już zapada. Niepodobna zdeszyfrować depeszy, której treść jednak wszystkich niezmiernie zajmuje. Co tu zrobić? Panowie szukają zapalek woskowych. Tymczasem publiczność aż się rusza na fotelach z ciekawości. Wreszcie ktoś znalazł w kieszeni zapalki. Pocięła zapalkę — zapalka gaśnie. Znowu czytać nie można. Wreszcie wszyscy zapalają zapalki wśród wesolego okrzyku: Pochód z pochodniami.

Nie dziw tedy, że dramatopisarza Sar-

dou krytyka nazywa „najlepszym wodewilistą paryskim“

Nie będę wam opowiadał wszystkich perypetyj czarnej tej intrygi, której przebiegu zresztą sami się domyślicie. Dla zbudzenia Marcelli sprowadzają Villerasa, który z całą bezczelnością głosi wobec samej Marcelli, że scena zmyślona przez brata jej odbyła się rzeczywiście. Marcella nie może wysłuchać prawdy. Olivier wierzy w jej niewinność, lecz szlachetna Marcella, nie mogąc mu jej dowiedzieć, — zrzeka się jego miłości? — powiecie. Nie: zrzeka się tylko jego ręki, lecz gotowa jest wyjechać z nim, jako jego kochanka. I oto stosowna chwila dla interwencji pani Conturier, która, wygłaszając „Myśli pani Aubray“, łączy ręce Marcelli i Oliviera ku niezmiernemu zdumieniu i upokorzeniu wszystkich faryzeuszów, intrygantów i ludzi twardego serca.

*

Komedya francuska, uczyniwszy ustępstwo *mtodym*, przez wystawienie *Tenailles* Hervieu'go, sięgnęła do bogatego zasobu sztuk dawnego stylu, nagromadzonych w jej aktach od czasów niepamiętnych.

Le Fils de l'Arctin, to nowość, czekająca kolei swej od lat — szesnastu. Jeżeli już ta okoliczność tworzy pewne powinowactwo między tragedją wicehrabięgo de Bornier a *Pour la couronne* Copéego, sztuką, która w Odeonie spoczywała przez długi szereg lat, to przebieg akcyi bardziej jeszcze zbliża oba utwory. W obu sztukach sprawa toczy się około zdrady ojczyzny, w obu zdrajca ginie z ręki najbliższego krewnego, zanim wykonać zdołał czyn haniebny. Jeno że w *Pour la couronne* syn zabija ojca, w *Fils de l'Arctin* syn pada pod sztyletem ojca.

I cóż, spytacie ze zdumieniem, spowodować mogło tak długą zwłokę w wystawieniu sztuki jednego z uznanych, oficjalnych poetów klasycznego stylu, człowieka zajmu-

jącego wybitne stanowisko towarzyskie, a co główna, dramatopisarza, którego pierwszy utwor *La Fille de Roland*, wystawiona w Komedyi francuskiej przed laty dwudziestu, przyniosła scenie tej okrągły milion dochodów? Czemże Komedya francuska usprawiedliwi tę niesłychaną krzywdę, wyrządzoną zdolnemu bądź co bądź poecie, wstrzymując dramato-pisarską działalność jego przez całych lat szesnaście? Boć Bornier, podobnie jak Coppée, podobnie jak wielu innych dramatopisarzy, nie znalazłszy sposobności do wystawienia utworów swych, zniechęcił się i odłożył pióro.

Los sztuki Borniera tłumaczy się głównie złą sławą i antypatją, jakich bohater jej, Piotr z Arezzo, zażywał swego czasu we Franeyi, i których tradycya do dziś się przechowała. Poeta i krytyk wenecki, który w XVI stuleciu pierwszy zrozumiał i pokazał, że pióro może być potężnym narzędziem reklamy i szantażu; człowiek najgłębiej może zepsuty w tej wielkiej epoce zepsucia, która ozdobiła podoksalnem mianem odrodzenia; Benjaminek wszystkich głów ukoronowanych swego stulecia, był też przyjacielem i oficjalnym pochlebcą Franciszka I. Nie był on, co prawda, zawsze równym w swych zapalach, a kiedy ambasador francuski pewnego razu zalił się na oziębłość jego, Aretin odparł:

— Jego królewska mość był przez czas długi bożyszczem mego serca; lecz ogień, palący się na ołtarzu jego, zgasł — bo go nie podtrzymał.

Wprowadzenie na scenę nikczemnika tego, o którego względy starał się król francuski, wydawało się niemożliwym dyrektorom Komedyi francuskiej. Nie zadawali sobie tedy wcale trudu przeczytania sztuki Borniera.

A jednak Bornier, korzystając w pełni, a może nawet zbyt, z praw przysługujących poecie, ukazał nam Aretina w innym zupełnie świetle aniżeli historia; potwornego libertyna uczynił przedstawicielem wszelkich

rzędzie mieszkańcy Litwy, Podola, Ukrainy i Wołynia stawali się ofiarami owego prawa, a właściwie wielkorządców prowincjonalnych.

Gdy w zasadzie administracyjne wydanie powinno być stosowane wyłącznie do notorycznych przestępców, lub osób, o których władze mogły mieć głębokie przekonanie, iż są istotnie niebezpieczne, w rzeczywistości dotykało ono przeważnie tych, którzy z jakiegobądź powodu narazili się miejscowym dygnitarzom a przedewszystkiem, na których padło podejrzenie, że są podejrzani pod względem politycznym. Denuncyacje i tendencyjne raporty podrzędnych czynowników nieposlednią odgrywały tu rolę i one to wisiły bezustannie nad głowami ludności. Dotknięty wyrokiem administracyjnym nie tylko pozbawiony był prawa odwołania się do władz centralnych, ale zwykle nie znał nawet wcale powodów wymierzonej nań ciężkiej kary. Majętniejsi znajdowali środki obrony, które połączone były zawsze ze znacznymi ofiarami materialnymi, dla uboższych wszakże nie było żadnego ratunku. Wydalanie miało zwykle dwojaki charakter: albo zakazywano proskrybowanemu mieszkać w pewnej miejscowości, w pewnej prowincji, lub wyznaczano mu przymusowe miejsce pobytu. Wyrok, od którego nie było, jak już wzmiankowaliśmy, żadnego odwołania, bywał wykonywany pospiesznie, niespodzianie, bez pozostawienia skazanemu czasu do uporządkowania choćby najnagleszych interesów i spraw rodzinnych.

Ukaz carski, zapowiadając rychłą i gruntowną rewizję prawa o zasłaniach administracyjnych, postanawia iż odtąd nawet w guberniach i miastach będących w stanie wzmocnionej obrony, generał-gubernatorowie i gubernatorowie pozbawieni są prawa samodzielnego rozstrzygnięcia kwestyj zabraniającego pobytu w danej miejscowości i obowiązani są w każdym wypadku wnieść odpowiednie przedstawienie do ministra spraw wewnętrznych. Ukaz tedy wprowadza tok instancyj i kontrolę nad postanowieniami dygnitarzy prowincjonalnych, a już to samo jest niemałą zdobyczą, zasłania bowiem ludność przed nadużyciami i najgorszego rodzaju terroryzmem.

Lwów, 17 stycznia.

(Sprawozdanie o stanie spraw serwitutowych po koniec grudnia 1895).

Od początku ustanowienia władz serwitutowych po koniec grudnia 1895 r. zgłoszono 30.726 używalności podlegających postępowaniu wedle ces. patentu z dnia 5 lipca 1853 Dz. p. p. nr. 130.

Z pomiędzy tych używalności zgłoszono 14 w drugim półroczu 1895.

Z całej liczby zgłoszonych używalności załatwiono po koniec miesiąca grudnia 1895 roku 30.700 spraw, z których jednak pozostaje jeszcze w zawieszeniu, już to z powodu wniesionych rekursów, już to z powodu oddanych ekwiwalentów lub niezłożonych kapitałów wykupna 19 spraw, tak, że liczba ostatecznie już załatwionych używalności wynosi 30.681.

Z końcem miesiąca grudnia 1895 pozostało do załatwienia 26 spraw zgłoszonych używalności, z których 22 sprawy nie były jeszcze przedmiotem dochodzenia, zaś 4 sprawy są w pertraktacji.

W drugim półroczu 1895 załatwiono ostatecznie 33 sprawy zgłoszonych używalności w drodze ugody na korzyść uprawnionych.

Pod względem rodzaju używalności załatwiono w ubiegłym półroczu 8 spraw o pobór drzewa opałowego, 2 o pobór drzewa budowlanego, 8 o prawo paszy, 1 o prawo pobierania płodów leśnych, 14 o inne służebności.

Jako wynagrodzenie za zniesione służebności przyznano uprawnionym po koniecu grudnia 1895:

a) w pieniądzu 1.258.197 zł. 2 ct. w. a.
b) w gruncie 279.821 morgów 1.579 1/2 kwadr. sążni.

Ekwiwalenta gruntowe obejmują 163.392 morgów 77 kw. sążni lasu i

116.429 morgów 1.502 kw. sążni pastwisk, ról i łąk.

Sprawy dotychczas nie załatwione przypadają na poszczególne powiaty w następującym kierunku:

1	na powiat Husiatyn.
1	" " Jarosław.
3	" " Łańcut.
1	" " Lisko.
3	" " Rohatyn.
2	" " Skalat.
1	" " Stanisławów.
1	" " Tarnobrzeg.
13	" " Żywiec.

W innych powiatach nie ma żadnej niezakończonych spraw serwitutowej.

Sprawy sejmowe.

(Przedłożenie rządowe z projektem ustawy o konkurencji kościelnej).

(§) Zapowiedziane przez J.E. ks. Namiestnika przedłożenie rządowe z projektem ustawy, zmieniającej niektóre postanowienia ustawy o konkurencji kościelnej, złożone już zostało do łaski marszałkowskiej.

Według tego projektu kościoły filialne przy których jest eksponowany samoistny duszpasterz, wolne są od konkurencji z własnym dochodem lub majątkiem zakładowym na rzecz kościoła macierzystego i parafii macierzystej.

Do wydatków na pokrycie kosztów stawiania, utrzymywania i najmowania budynków

kościelnych i plebańskich, przyczyniać się mają także katolicy tego samego obrządku niezamieszkałi w okręgu parafialnym, oraz osoby prawne (skarbnicy państwa, fundusz publiczny, gmina) spółki i stowarzyszenia.

Jeżeli w okręgu parafialnym — wyjąwszy gminę, w której jest macierzysty kościół parafialny — znajduje się publiczny kościół filialny, utrzymywany przez parafian należących do filialnego związku parafialnego, obowiązani są ci ostatni — o ile nie ma osobnej umowy — w miarę zachodzących okoliczności do konkurencji na rzecz macierzystego kościoła parafialnego w kwocie, która jednak nie może przenosić jednej trzeciej części, wydatków w drodze konkurencji pokryć się mających. W każdym jednak razie nie może dążyć do pokrycia wydatków na mieszkalne i gospodarcze budynki parafii macierzystej mają oni w równej mierze przyczyniać się, jak reszta parafian okręgu parafialnego.

Jeżeli przy kościele filialnym, utrzymywanym przez należących do niego parafian, jest stale ustanowiony osobny ekspozyt do samoistnego wykonywania duszpasterstwa, natenczas parafianie należący do tego filialnego kościoła są wolni od obowiązku konkurencji na rzecz macierzystego kościoła parafialnego; od obowiązku konkurencji na rzecz parafialnych budynków mieszkalnych i gospodarczych wolni są oni jednak tylko w tym wypadku, jeżeli budynki takie dla duchownego przy ich kościele filialnym eksponowanego z własnych funduszy wystawili i z własnych funduszy je utrzymują.

Publiczne kościoły filialne w okręgu parafialnym się znajdujące, oraz budynki mieszkalne i gospodarskie dla ekspozytów stale przy nich ustanowionych do samoistnego sprawowania duszpasterstwa, mają — o ile nie istnieją inne prawne zobowiązania — stawić i utrzymywać parafianie należący do filialnego okręgu parafialnego przy pomocy rozporządzonego majątku kościelnego i innych zobowiązań.

W projekcie rządowym uregulowaną również została kwestya pokrycia wydatków z odprawieniem liturgii połączonych, jako też wydatków na utrzymanie służb kościelnych. Jeżeli na te cele nie wystarcza bieżący dochód kościelny, wówczas paroch, a względnie duchowny sprawujący samoistnie i stale duszpasterstwo, otrzymują na pokrycie tych kosztów od parafian kwotę ryczałtową, która łącznie z pokryciem z bieżących dochodów nie może przynosić 100 zł. rocznie. Postanowienie to

odnosi się zatem tak do obrządku łacińskiego jak i grecko-katolickiego.

(Z komisji sejmowych).

Prace komisyjne postępują dzielnie naprzód. Wiele referatów przeszło już przez uchwałę komisji, nad wieloma przeprowadzaną jest dyskusja — w przyszłym tygodniu nie powinno zatem braknąć materiału do obrad w pełnej Izbie.

Najlepszym dowodem prac komisji jest okoliczność, że w ostatnich dwóch dniach nie było wolnych sal komisyjnych i kilka komisji obradować musiało w sali radnej Wydziału krajowego, w salonie Namiestnika i innych ubikacjach.

Komisja emigracyjna w ostatnich dwóch dniach przeprowadziła i ukończyła generalną rozprawę nad kwestją emigracji ludu włościańskiego. Dla wygotowania sprawozdania w tym przedmiocie wybrano subkomitet, w którego skład weszli pp.: Piłat, Stanisław Dzieduszycki, Wachnianin, Merunowicz i Kramarczyk.

W komisji szkolnej referował wczoraj rektor Balzer o sprawozdaniu Rady szkolnej krajowej w przedmiocie szkół średnich. Po przeprowadzeniu nader poważnej dyskusji, uchwalono dotąd rezolucje do Rządu z wezwaniem, o założenie nowego gimnazjum we Lwowie, oraz szkół realnych w Tarnowie, Jarosławiu i Stryju.

Dalszy ciąg obrad nad tym przedmiotem odbędzie się jutro.

W komisji budżetowej załatwiono już kilka rubryk budżetu oraz kilka drobniejszych sprawozdań.

Nadto po kilka sprawozdań załatwiły komisje: administracyjna, bankowa, drogowa, sanitarna, górnicza i gospodarstwa krajowego.

Z Berlina.

(Prace Sejmu pruskiego. — Wniosek hr. Kanitz'a w parlamencie niemieckim. — Stanowisko Koła polskiego wobec niego).

Otwarty przedwczoraj mową tronową Sejm pruski ma w bieżącej sesji znacznie skromniejsze zadanie niż parlament niemiecki. Obok budżetu stanowiącym będzie głównym przedmiotem obrad projekt ustawy o dotacji nauczycieli ludowych, który prawdopodobnie po żadnej stronie nie natrafi na silniejszą opozycję, bo nie porusza w niczem spraw zasadniczych. Po za tym przedmiotem, projekt ustawy o prawie spadkowym na włościach rentowych i sprawy pozostające w związku z tworzeniem włości rentowych, staną na porządku dziennym. Przy dyskusji nad etatem dostarczą jak się zdaje materiału do obrad:

zasad moralnych, co więcej, surowym mścicielem obrażonej enoty! Postępując tak, zmarował on co prawda, pyszny typ, i nie napisał bynajmniej właściwej tragedji Aretina, która, nawiasem mówiąc, napisać warto, ale stworzył dramat możliwy na deskach Komedyi francuskiej.

Wiadomo, że Piotr z Arezzo, autor *Soneti lussuriosi* i całego szeregu utworów rozpustnych, jak „Dialogi kurtyzan“ i t. p., doczekawszy się sędziwego wieku, zapuścił długą siwą brodę, i stał się *molto magnifico e virtuoso signor*, czyli inaczej mówiąc, zaczął odgrywać komedję skruchy a nawet bigoterii, której nikt ze współczesnych na serio nie brał. Lecz Bornier wierzy w poprawę Aretina, a właściwą tezę sztuki jego stanowi myśl, że grzechy młodości mszczą się na starcach mimo ich skruchy, jeżeli nie wprost, to za pośrednictwem ich dzieci.

W pierwszym akcie widzimy Aretina w pełnym blasku powodzenia literackiego, otoczonego dworem artystów i kurtyzan... Między tym aktem a resztą sztuki, upływa lat piętnaście. Począwszy od drugiego aktu, bohaterem jest już nie sam Piotr, lecz syn jego, Orfinio. Pochodzenie i dzieje tego syna są nieco skomplikowane; doś, że młodzieńcem, znajdujemy go pod opieką enotliwej niewiasty, niejakięj Angeli, jedynej, którą Piotr z Arezzo szczerze kochał. Dzięki starannemu wychowaniu, obydzaje Orfinio dotychczas są czyste; lecz już zepsuta krew ojca budzi się w nim zaczyna, odcinając go od miłości prawej i czystej, popychając na drogę rozpusty. Na nieszczęście Franco, powiernik Aretina, któremu także polecił wykupienie i spalenie wszystkich swawolnych dzieł swych, zdradza zaufanie nawróconego poety i podsuwa jedną z jego książek Orfiniowi.

Książka ta dokonywa dzieła zdemoralizowania Orfinia. Wstąpiwszy jako kapitan w służbę Wenecji, walczy wprawdzie szczęśliwie przeciwko Turkom i zdobywa zaszczyty, lecz zarazem hula, trwoni majątek i puszcza w obieg fałszowane weksle. Sytuacja jego staje się tak krytyczna, że nie widzi innego z niej wyjścia, jak zdradzić Wenecję Turkom za cenę czterech milionów — tym samym Turkom, którym w *Pour la couronne* Brankomir

zdradzić chciał przejście przez Bałkan. Lecz w tej chwili zjawia się ojciec, Piotr Aretin, a nie zdolawszy w długiej niezmiernie dyskusji nakłonić syna do zaniechania zamiaru swego, podnosi nań sztylet:

J'ai fait ce monstre, je le tue!

Z muzycznych nowości żadna dotychczas nie miała powodzenia, wrócić do przyszość. A jednak słyszeliśmy dzieła dwóch pierwszorzędnych kompozytorów francuskich: Saint-Saënsa i Lalo. Jeżeli *Fredegonda* i *La Jacquerie* nie wywarły głębszego wrażenia, przypisać to należy okoliczności, że oba te dzieła nie są jednolitymi wypływami indywidualnej inspiracji artystycznej, lecz przerwane przez śmierć kompozytorów i dokończone przez innych. *Fredegonda* jest właściwie operą zmarłego kompozytora Guiraud, zaokrągloną „z grzeczności“ przez Saint-Saënsa; *La Jacquerie* znów była wprawdzie rozpoczęta przez kompozytora *Le Roit'y*, lecz dwa ostatnie akta napisał Coquard.

Z tem wszystkiem, do *Fredegondy* zwłaszcza, wielkie przywiązywano nadzieje. Przez cały rok ubiegły pisma co parę dni ogłaszały wieści o postępach pracy Saint-Saënsa, następnie o przygotowaniach do wystawienia opery.

Wiadomo, że Saint-Saëns nie umie komponować w Paryżu. Nazwano go „żydem-tulańcem muzyki“. Szuka on inspiracji w strefach gorących, to na Maderze, to na Ceylonie, w Egipcie, w Indyach lub Anamie. I tak, by napisać *Fredegondę* nie znalazł lepszego miejsca, niż Paulo-Condor, kolonię deportacyjną dla zbrodniarzy anamskich. Tam, w towarzystwie olbrzymich jaszczurek, które — jak sam opowiada — przechadzał mu się po plecach, pod skrzydłami potwornych nietoperzy, zaludniających powietrze, skomponował oba balety dla *Fredegondy* — jedyne ustępy, które zajęły publiczności. Fantastyczna ta dekoracja, wśród której tworzy Saint-Saëns, przemienia się pod ręką usłużnych przyjaciół w obfite źródło reklamy, pobudzającej ciekawość publiczności. Dopiero, gdy się próby rozpoczynają, Saint-Saëns przybywa do Paryża.

Nie osiągnął on tedy jeszcze najwyższego stopnia ekscentryczności i „nowoczesności“ kompozytorskiej. Pod tym względem Massenet go prześcignął. Saint-Saëns porozumiewa się tylko z librecistą na odległość kilku tysięcy mil; lecz Massenet nawet próbami kieruje z oddalenia, studyuje on ze spiewaczkami rolę za pomocą — fonografu. Panna Calvé, bawiąca obecnie na występach w Ameryce, uczy się roli Ximen w Massenetowskim *Cydzie*. Przystudyowawszy arję, spiewa ją przed fonografem, wyciuguje następnie rulon i przesyła go Massenetowi.

„Est-ce bien ainsi, mon cher maître?“ zapytuje przy końcu fonograf.

A Massenet odpowiada:

„Excellent!“

Lub: „Pressez un peu le mouvement!“ Lecz wróćmy do *Fredegondy*. Jest to opera, u której kolebki stał duch Wagnera. Już za pierwszym powiewem wagneryzmu we Francji, cały szereg kompozytorów francuskich kusie się zaczął o stworzenie czegoś w rodzaju Wagnera, by zasłużyć z czasem na miano Wagnera francuskiego. Zdawało się tym panom, że nie ma nic łatwiejszego niż napisanie opery wagnerowskiej: w librecie czasy mistyczne, typy bohaterkie; w muzyce skasowanie melodji, forsowanie trombonów i kotłów; nastrój człości — nudy śmiertelne. Według tej recepty skomponowano *Haraldy*, *Sigurdy* i moc oper, które na szczęście nie ujrzały światła dziennego; *Fredegonda* z s, to ostatnia latorośl na tym bujnym krzewie imitacji wagnerowskiej.

Guiraud, subtelny, łagodny i harmonijny kompozytor *Gretna Green* i *Piccolino* zapalał żądzą, przerastającą zupełnie środki jego: zachciało mu się napisać *une grande machine lyrique*, jak mówią w żargonie muzyków. Gallet, dostawca wszystkich niemal kompozytorów francuskich, wygrzebał mu temat w legendowej historii francuskiej. Jest to akcja, która według zasady postawionej przez Scribe'go dla libret operowych, streścić się da w kilku zdaniach, a którą widz zrozumieć może nawet, gdy słów rozróżnić nie może. Lecz w tem też cała jej zaleta. Brunhilda, pokonana przez Chilperyka, za poradą *Fredegondy*, drugiej żony Chilperyka, zazdrosnej o

jej piękność, więzioną ma być w Rouen. Pieczęć nad nią powierzono Merowigowi, synowi Chilperyka, który niebawem zakochuje się w pięknej dziewczyci i ucieka z nią do azylu św. Marcina; tam jeden z areybiskupów francuskich udziela im ślubu. Lecz nie długo trwa szczęście kochanków. Dzięki nowej intrzydze *Fredegondy*, Chilperyk nakłania Merowiga, by opuścił schronisko i stanął przed trybunałem kościelnym. Trybunał skazuje go na dożywotni pobyt w klasztorze. Wówczas Merowig, nie mogąc żyć bez Brunhildy, zabija się.

Na tem tle heroicznym Guiraud osnuł muzykę tkliwą, płacziwą, kontrastującą miejscami w sposób racyzący z bohaterką postacią Merowigów i ich rycerzy. Saint-Saëns, aczkolwiek na lirze swej potężniejsze ma struny, nie mógł zatrzeć nastroju, wprowadzonego przez Guirauda. Uskutecznił on jedną tylko zmianę radykalną: opera Guirauda zwała się *Brunhildą* i w samej rzeczy Brunhilda była główną jej bohaterką. Saint-Saëns wyprowadził na pierwszy plan *Fredegondę*, która jest w zupełności niemal jego dziełem i podniósł w ten sposób cokolwiek poziom całej opery. Bądź co bądź podziwiać należy abnegację mistrza tak znakomitego, który zdecydował się uzupełnić dzieło zmarłego kolegi, by zapewnić tantiemę osieroconej jego córce. *Fredegonda* jest tedy pomnikiem solidarności koleżeńkiej, dziełem dobroczynności, lecz nie jest ona dziełem natchnienia.

*
Płaczące, dekadenci; Paweł Verlaine umarł.

Oryginalny ten poeta, który interesował Paryżan zarówno życiem swym jak utworami, był bezsprzecznie głową i wzorem szkoły symbolistycznej. Wypiewał on w pełni pieśń, którą Baudelaire już nucił zaczął.

Niestety, nietylko w poezji, ale i w życiu Verlaine był dekadentem. Nieposiadając najmniejszej zdolności do walki życiowej, ulegał nadto, niemal bezwładnie pociągom artystycznej, nieco hulaszkiej i zmysłowej natury. Umarł, wyczerpany nędzą, zatruty alkoholem i miłością. Utwory jego mieszczą się w jakichś dziesięciu drobnych tomikach, z których dochód dla budżetu Verlaine'a prawie żadnego nie miał znaczenia. Żył tedy głównie dzięki

— **Bratnia pomoc** słuchaczy Wszechnicy lwowskiej, obchodzi w tym roku — jak już donieśliśmy — jubileusz 30-letniego istnienia swego. W auli Uniwersytetu na zaproszenie Rektora dr. Oswalda Balzera, odbyło się wczoraj wieczorem dwugodzinne posiedzenie obszerniejszego komitetu, zajmującego się urządzeniem jubileuszu. Na zebraniu przybyło wielu założycieli i dawnych członków Towarzystwa, lub pierwszych jego przewodniczących, oraz wielu reprezentantów dzisiejszego wydziału i grona dzisiejszych członków Towarzystwa. Obrady były ożywione i dowodziły szczerego zainteresowania się jubileuszowym obchodem zasłużonej i pożytecznej instytucji. Prezesem komitetu wybrano obecnego rektora Uniwersytetu prof. Balzera, jego zastępcą jednego z pierwszych prezesów „Bratniej pomocy” radcę szkolnego p. Bolesława Baronowskiego, sekretarzami zaś obecnego prezesa Towarzystwa p. Kriesego. Uchwalono obchód urządzić w czasie postu bieżącego roku z końcem lutego. Program obchodu obejmuje dwa dni: Pierwszego dnia wieczorem zebranie towarzyskie byłych i obecnych członków „Bratniej pomocy.” Drugiego dnia rano uroczyste nabożeństwo w kościele św. Mikołaja, potem publiczne zebranie w sali ratuszowej, a wreszcie bankiet. Prawdopodobnie będzie jeszcze urządzone przedstawienie jubileuszowe w teatrze, które przyczyni się do pomnożenia funduszy Towarzystwa. Ułożenie bliższych szczegółów programu, jakoteż oznaczenie bliższego terminu obchodu poruczono ścisłszemu komitetowi, złożonemu z prezydium i dobranych przez to prezydium członków komitetu.

— **W niedzielę**, dnia 19 b. m. o godzinie 12 w południe, powtórzy „Lutnia” w kościele Archikatedralnym kolędy układu Kuczkiewicza i Maszyńskiego.

— **W miejsce prof. dr. Wicherkiwieza**, który przenosząc się na katedrę do Krakowa, opuszcza Poznań, przewodniczącym wydziału lekarskiego poznańskiego Tow. przyjaciół nauk, wybrano dr. Heliodora Święcickiego.

— **P. Władysław Barącz** po pięcioletniej przerwie pojawi się znowu na scenie teatru niemieckiego w Czerniowcach. Afisze zapowiadają trzy występy byłego dyrektora teatru lwowskiego. Na pierwszy występ wybrał pan B. „Narcyza Rameau”.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: W Białocerkwi, Stefan Mencil, właściciel dóbr i fabryki maszyn rolniczych. Nieboszczyk cieszył się ogólnym szacunkiem i poważaniem.

W Krakowie, Celestyn Dubiecki, b. obywatel ziemski na Wołyniu, w 73 roku życia. W Łęgach Szymborskich, koło Gorlic, Marya z Siedleckich Groblewska, właścicielka dóbr, w 26 roku życia.

— **Z Obserwatorium** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 17 stycznia. Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godz. 12 w południe dnia 16 stycznia do 12 w południe dnia 17 stycznia b. r., mieliśmy wiatr południowo-zachodni o średniej prędkości 7 m/sek. niebo przeważnie zachmurzone a powietrze wilgotne (85 proc. wilgotności względnej). Opad, śnieg; wysokość opadu 2-0 mm.

Średnia temperatura w ostatniej dobie była —4-0°C., najwyższa —2-7°C. wczoraj w południe, najniższa —6-0°C. dziś w nocy.

W ubiegłej dobie chwilami prószył śnieg mniej znaczny.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 750-0 mm.

Prognoza na dobę 18 stycznia b. r. (od północy do północy): Wiatr będzie południowo-zachodni o średniej prędkości 5 m/sek.; średnia temperatura pozostanie około —5°C., niebo przeważnie zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 85 proc. Opad, śnieg chwilami.

— **Z Zaleszczyk.** Zarząd szkoły ludowej w Dźwiniaczu, mianowicie w jego imieniu nauczyciel miejscowy p. Leon Macieliński, składa podziękowanie właścicielowi dóbr Dźwiniacz, p. Tomaszowi Wartanowiczowi, za pomoc, której p. Wartanowicz rok rocznie, a także i w r. b. udzielał z własnych funduszy ubogim uczniom szkoły w Dźwiniaczu.

— **Z Ostrawy morawskiej** donoszą, że oprócz 16 górników, którzy przy pożarze kopalni znaleźli śmierć, leży jeszcze w szpitalu 18 górników ogłuszonych; stan ich zdrowia nie budzi jednakże poważniejszych obaw. Przyczyną pożaru były, jak się zdaje, pewne niedokładności w urządzeniu połączenia elektrycznego w szybach. Akcję ratunkową ukończono we wtorek wieczorem już w zupełności, poczem poczęto pałący się szybko zalewać wodą.

Notatki literacko-artystyczne.

Opera. P. Aleksandra Dąbrowska, primadonna opery warszawskiej, śpiewała wczoraj po raz pierwszy na naszej scenie „Favoritę” Donizetti’ego. Głos jej mezzo-sopranowy o niezwykłej rozległości, nie ma wprawdzie świeżości, jest jednak mimo to jeszcze piękny, szczególnie

w tonach wyższych. Natomiast emisja głosu, frazowanie, wymowa, wreszcie i gra, wszystko cechuje artystkę dystygowaną o wielkiej inteligencji i wykształceniu.

Fernanda śpiewał p. Rosatti. Pod względem rutyny zaprezentował się lepiej niż w „Fauście”; zresztą śpiewał z równą konsekwencją nieczysto, walcząc nadto jeszcze z niedyspozycją głosową.

P. Szymański nie może wczorajszego wieczoru zaliczyć do najszcześliwszych, za to p. Jeromin dzielnie dotrzymał pani Dąbrowskiej pola. *Br.*

Repertoar teatralny. Dziś, w piątek po raz trzeci „Wesoły Ignas”, krotoczwila ze spiewami w 5 aktach Krenna i Lindaua.

Jutro, w sobotę „Rycerskość wieśniacza”, opera w 1 akcie Mascagni’ego. Drugi występ pani Aleksandry Dąbrowskiej, primadonna opery warszawskiej, Ireny Bohusówniej, Henryka Rollanda i Józefa Szymańskiego. Rozpocznie „Historia jakich wiele”, komedia w 3 aktach Przybylskiego.

W poniedziałek po raz pierwszy „Szczęście w zakątku”, w 4 aktach Sudermana.

Henryk Sienkiewicz, wyjeżdża obecnie z rodziną na dłuższy pobyt do południowej Francji, wskutek czego nastąpi obecnie kilkunastodniowa przerwa w publikacji powieści „Quo vadis”.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 16 stycznia).

P. prezydent Mochacki po otwarciu posiedzenia zaprosił Radę na uroczystość Jordana, która odbędzie się w sobotę rano o godzinie 8 w cerkwi wołoskiej, a następnie oświadczył, iż postawiony na porządku dziennym dalszy ciąg dyskusji nad sprawą zmiany godzin odpoczynku niedzielnego, musi usunąć, do prezydium magistratu bowiem wpłynęło 12 memoriałów od rozmaitych stowarzyszeń, instytucji, korporacji i prywatnych osób, które należy rozpatrzyć. P. prezydent wniósł, aby Rada memoriały owe przekazała sekcji II. i odczytała dalszy ciąg dyskusji dopóty, póki sekcja II. ich nie przejrzy.

P. Markiewicz złożył wniosek dokładnie formułujący żądania chrześcijan co do sposobu wykonywania ustawy o odpoczynku niedzielnym.

Rada uchwaliła dyskusję odczytać, a wnioski p. Markiewicza i owe memoriały przekazała sekcji.

Zabrał następnie głos dr. Weigel w sprawie wyjaśnienia co do 60-letniej dzierżawy gmachu skarbkowskiego, których delegacji rady administracyjnej fundacji skarbkowskiej odmawiają Radzie miejskiej i dowodził, że Rada miejska ma prawo ingerencji do administracji fundacji skarbkowskiej, ma zatem i prawo domagać się przedłożenia owego kontraktu i motywów jego zawarcia. Panu Weiglowi odpowiedział delegat Michalski, zbijając jego wywody, poczem Rada przystąpiła do porządku dziennego i załatwiła szereg pomniejszych spraw.

Między innymi dokonała Rada wyboru komisji reklamacyjnej, w której skład weszli pp. Czapeczyński, Getritz, dr. Dułęba i Reiss; przeszła do porządku dziennego nad petycjami rzeźników z nowej targowicy przy placu Bernardyńskim o zniesienie opłat za stanowiska; udzieliła korpusowi weteranów wojskowych subwencji w kwocie 100 zł.; kucie koni miejskich oddała w przedsiębiorstwo p. Matyaszewskiemu i przyznała na wykonanie robót w parku Kilińskiego kredyt dodatkowy w kwocie 600 zł.

Na tem o godzinie 8 zamknięto posiedzenie jawne, poczem rozpoczęło się tajne.

Z półki księgarskiej.

(Windakiewicz o Reju. — Popowski o politycznym położeniu Europy. — Nowe książki prof. Tarnowskiego. — Francuskie dzieło o Leszczyńskich).

(Ciąg dalszy).

Środek ciężkości polityki europejskiej przesuwają się więc stanowczo z Zachodu ku Rosji, a niebezpieczeństwo, z tamtej strony gromzące, przerasta wszystkie inne. P. Popowski wyraża powątpiewanie, aby dla uspokojenia obaw świata cywilizowanego mogła się przydać przytaczana nieraz okoliczność, że dotychczasowe wystąpienia Rosji nie odpowiadały nigdy oczekiwaniom. Prawda, że w r. 1855 wojska Mikołaja I nie dorównywały wojskom mocarstw zachodnich, a w r. 1877 i 1878, podczas ostatniej wojny rosyjsko-tureckiej wyszły na jaw liczne braki rosyjskiej organizacji wojskowej; ale od tego czasu pracują tam bardzo gorliwie nad rozwojem rosyjskich sił wojennych i nie byłoby wskazanem liczyć na

omyłki i braki nieprzyjaciela. Rosja, która może bezwarunkowo polegać na współdziałaniu Francji i znaleźć w danym razie niespodziewanych sprzymierzeńców między ludami słowiańskimi, ma jeszcze nieoczoną korzyść, wynikającą z jednolitego kierunku. Car kieruje sam polityką Rosji, wówczas gdy państwa, wchodzące w skład trójprzymierza, mogą liczyć wzajemnie na siebie tylko w takim razie, jeśli je Rosja zaczepi lub gdy się porozumieją co do wspólnej akcji. Rosja posiada zatem inicjatywę, działa wedle własnego uznania i może wedle upodobania wybrać porę stosowną do działania.

W mroku tak mało pociesznej, dla nas zwłaszcza, rzeczywistości gorzko nam było rozpamiętywać wypadki, które właśnie sto lat temu dokonały się na naszej ziemi. Może dlatego, choć setna rocznica ostatniego rozbioru już przeminęła, żaden z wybitniejszych historyków nie podjął się trudnego zadania wyczerpującego odtworzenia tych smutnych dziejów. Książd Kalinka czeka na swego kontynuatora, „Sejm Czteroletni” prosi się o dokończenie. Uzupełnić to pomnikowe dzieło — to nie tylko potrzeba naszej nauki, ale i obowiązkiem względem pamięci nieodżałowanego dziejopisarza. Tymczasem musimy się cieszyć doskonałym podręcznikiem popularnym „Naszyc dziejów w ostatnich stu latach”, którym nas obdarzył prof. Tarnowski. Nadzwyczajne powodzenie tej książki świadczy najlepiej o jej pożytku i wartości. Pierwsze jej wydanie zostało wyczerpane w ciągu roku. Obecnie pojawiło się drugie, w zwiększonym formacie, wykonane wspaniale pod względem typograficznym, wzbogacone sporą liczbą nowych ilustracji. Z przyjemnością konstatujemy, że pominięto w tem wydaniu portret Bismarka, któremu w pierwszym, w sąsiedztwie samych patryotów i przyjaciół Polski, było jakoś nieswojsko. Pomieszczeniu pięknych reprodukcji obrazów Matejki możemy natomiast przyklasnąć gorąco. Chwałebnem jest także, że cena książki bardzo umiarkowana. Dowiadujemy się, że i to wydanie rozchodzi się nader szybko: w ciągu kilku miesięcy rozprzedano podobno przeszło 2.500 egzemplarzy.

Z pracami prof. Tarnowskiego spotykamy się w ostatnich latach ustawicznie na półkach księgarskich. Teraz dopiero, gdy zaczyna on gromadzić rozrzucone po czasopiśmie swoje obszerniejsze artykuły i wydawać je grupami w osobnych zbiorach, nabieramy właściwego wyobrażenia o ogromnej płodności literackiej znakomitego pisarza. Książki sypią się jak z rogu obfitości. Po „Kraśińskim” pojawił się tom „Studjów do historii literatury polskiej” (dawniej ogłaszanych w *Przeglądzie polskim*) — wnet potem również spory tom „Studjów politycznych” — dalej biografia księżnej Marceliny Czartoryskiej — dwa wydania „Stu lat dziejów naszych” — i znowu rzecz „O dramatach Szillera”, dzieło o kilkuset stronniach, zbiór studjów, znanych także z *Przeglądu*.

A *propos* monografii Krasińskiego radzielibyśmy przypomnieć, że dzieło to już oddawna wyczerpane, a rzadkie egzemplarze, znajdujące się w rękach antykwarzy, trzeba przepłacać. Czy nie opłaciłoby się przystąpić do ponownego wydania? Wiemy o wielu, którzy książki tej poszukiwali a dostać nie mogli. (Dokończenie nastąpi).

C.

Sejm.

Lwów, 17 stycznia.

(9 posiedzenie 1 sesji VII peryodu).

(S) J. E. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni otwiera o godzinie 10 minut 30 przed południem posiedzenie.

Obecnych 112 posłów. Sekretarz p. Zdzisław Tarnowski odczytuje spis petycji, których wniesiono dotąd 557. Petycje przekazano do załatwienia komisjom.

P. Olpiński popierał petycję Lecznicy powszechnej we Lwowie o jednorazowy nadzwyczajny dodatek na adaptację sali operacyjnej i sprawienie przyrzędów.

Z porządku dziennego odesłała Izba w pierwszym czytaniu: przedłożenia rządowe w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy krajowej z dnia 15 sierpnia 1866 o konkurencji kościelnej, — do komisji administracyjnej; sprawozdanie Wydziału krajowego co do prośby gminy Bortiatyna (powiat Mościcki) o przyjęcie na fundusz krajowy kwoty 154 zł. należące się gminie miasta Lwowa z tytułu kosztów utrzymania Fewronii Pańków w miejskim zakładzie dla nieuleczalnych, do komisji budżetowej i sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany postanowienia uchwały sejmowej z 8 lutego r. 1895 co do poparcia projektowanej kolei lokalnej Jaworzno-Piła, do komisji kolejowej.

Nastąpiło z kolei pierwsze czytanie wniosku posła Bernadzikowskiego w sprawie rychłego przeprowadzenia regulacji rzeki Uszwicy. P. Bernadzikowski po umotywowaniu swojego wniosku domaga się uchwały poleca-

jącej Wydziałowi krajowemu, aby rozpoczęte w r. 1886 zdjecia niwelacyjne około rzeki Uszwicy i jej dopływów jeszcze w bieżącym roku na nowo podjęte zostały a to celem rychłego przygotowania projektu technicznego i ustawy, któraby po uchwaleniu przez Sejm zapewniła przyjęcie do skutku regulacji rzek: Uszwicy, Borówki, Uszewki i Gróbkki.

Wniosek odesłano do komisji gospodarstwa krajowego.

Z kolei nastąpiło pierwsze czytanie wniosku posła Zajączkowskiego o ułatwienie klasom mniej zamożnym korzystania ze szkół średnich. Wnioskodawca żąda, aby uchwalono wezwanie do Rządu, by należytość za czesne w szkołach średnich zniżył do połowy teraźniejszej wysokości; dalej zarządził co należy ażeby książki szkolne w szkołach średnich nie były tak często zmieniane; wreszcie, ażeby rozporządzenie c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 14 marca 1894 nr. 26 zmienił w ten sposób, że umundurowanie młodzieży w szkołach średnich ma być tylko fakultatywnem a nie przymusowem.

Wniosek odesłano do komisji szkolnej.

Z porządku nastąpiło pierwsze czytanie wniosku posła Ostapczuka o zmianę §. 30 sejmowej ordynacji wyborczej.

P. Ostapczuk domaga się zmiany tego paragrafu w ten sposób, aby do ustępu pierwszego dodano słowa: „Kaźdemu prawoborcy pozostawia się do woli, czy ma głosować ustnie, czy też kartką”.

Wniosek odesłano do komisji administracyjnej.

Na wniosek przedstawiony imieniem Wydziału krajowego przez posła Edwarda Jędrzejowicza Izba uchwała udzielić koncesji na lat pięć do poboru myta wydziałowi powiatowemu w Wieliczce na rzecz drogi gminnej Wielicko-Swiątnickiej i wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie na rzecz drogi gminnej Przybyszówka-Zgłobień.

Z porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie komisji gminnej o wniosku posła Merunowicza w przedmiocie działalności ekonomicznej Rad powiatowych.

Komisja wnosi: Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby czynnie i jak najgorliwiej wspierał działalność reprezentacji powiatowych w zakresie spraw ekonomicznych ich powiatów.

Wniosek uchwalono.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisji górniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych. Sprawozdawca poseł Szczepanowski.

Komisja wnosi:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w sprawach górniczych w ciągu roku 1895 przyjmuje Sejm do wiadomości.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd: ażeby czyniąc zadość nicodzownej potrzebie dostarczenia kopalniom nafty i wosku ziemnego, odpowiednich dozorców i kierowników robót, przyczynił się dostatecznymi środkami do zorganizowania niższych szkół górniczych, dotąd wyłącznie kosztem kraju utrzymywanych.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu prowadzenie z c. k. Rządem dalszych rokowań mających na celu przez zarządzenie badań naukowych i przez ustanowienie specjalnego komitetu dla zbadania warunków bezpieczeństwa w kopalniach wosku ziemnego i nafty, zmniejszyć ilość nieszczęśliwych wypadków zdarzających się w tych kopalniach.

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd: ażeby przy sposobności układów z Węgrami o odnowienie przymierza handlowo-cłowego, powziął takie postanowienia, któreby usunęły import falsyfikatu naftowego kaukaskiego jako szkodliwego dla rozwoju przemysłu naftowego w Galicji, oraz uzyskał silniejszą ochronę dla pobocznych produktów destylacji nafty.

Wnioski uchwalono bez dyskusji.

Z porządku nastąpiło sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego w sprawie tępienia myszy polnych. Sprawozdawca poseł Stanisław Dzieduszycki.

Komisja wnosi: Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt na r. 1896 w kwocie 5.000 zł. celem pokrycia kosztów dalszych prób i doświadczeń w tępieniu myszy polnych; poleca Wydziałowi krajowemu, by poczynił starania, aby c. k. Rząd w roku bieżącym przyczynił się kwotą najmniej 5.000 zł. wynoszącą do dalszego prowadzenia prób i doświadczeń w tępieniu myszy polnych; oraz poleca Wydziałowi krajowemu, by się postarał o wydanie projektowanego rozporządzenia ministerjalnego, aby równocześnie przygotował podstawy i materiały potrzebne do stworzenia ustawy o przymusowem tępieniu myszy polnych.

Wszystkie wnioski przyjęto bez dyskusji.

Z porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego w sprawie powiększenia etatu referentów fachowych dla spraw rolniczych w Wydziale krajowym. Sprawozdawca poseł Kraiński.

Komisja wnosi:

1. Sejm uchyla uchwałę swoją z dnia 29 listopada 1890, mocą której powiększył etat urzędników Wydziału krajowego o jednego urzędnika referenta dla spraw rolniczych.

2. Sejm pomaza etat urzędników koncepcyjnych Wydziału krajowego o trzy posady fachowo rolnicze, a mianowicie: jednego z rangą i poborami sekretarza; jednego z rangą i poborami wicesekretarza i jednego z rangą i poborami koncepcyisty Wydziału krajowego.

Wnioski powyższe uchwalono bez dyskusji.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisji drogowej z petycji Rady powiatowej w Rzeszowie o subwencję na przełożenie i rekonstrukcję drogi Tyczyn-Jawornik. Sprawozdawca p. Urbański.

Komisja wnosi, aby petycję tę przekazać Wydziałowi kraj. do przychylnego załatwienia, w myśl norm obowiązujących przy udzielaniu subwencji.

Wniosek uchwalono bez dyskusji.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji Andrzeja hr. Dzieduszyckiego, pomocnika kasowego przy zarządzie sprzedaży soli w Wydziale krajowym o *veniam actatis*. Sprawozd. pos. Urbański.

Zgodnie z wnioskiem komisji udzielono petentowi *veniam actatis*.

Jako ostatni punkt porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie komisji sanitarnej z przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia dalszej seryi okręgów sanitarnych w r. 1896. Sprawozd. pos. Olpiński.

Komisja wnosi: Sejm upoważnia Wydział krajowy do utworzenia w r. 1896 dalszych 23 okręgów sanitarnych w powiatach, i postanawia wstawić w preliminarzu krajowym na r. 1896 pod rubr. V. kwotę 18.000 zł. na kosza podróży lekarzy okręgowych tudzież subwencję dla powiatów przewidzianą §. 12 ustawy z dnia 2 lutego 1891 Nr. 17 Dz. u. kraj. tak dla istniejących już, jak i nowo powstałych mających okręgów sanitarnych w roku 1896.

Wnioski przyjęto bez dyskusji.

Odczytano w końcu wnioski i interpelacje:

P. Wójeik i tow. interpelują p. komisarza rządowego w sprawie zarządzanego przez starostę w Krakowie, nakazu wywożenia nawozu w pole, lub też oparkania obronika.

P. Styła i tow. wnoszą, aby Sejm uchwalił wezwanie Rządu, by zniósł jak najrychlej loteryę liczbową.

Koniec posiedzenia godz. 11 m. 50 w południe; następnę na poniedziałek o godz. 10 przed południem.

Z Izby sądowej.

Kraków, 16 stycznia.

Rozprawę wczorajszą popołudniową rozpoczęto od przesłuchania świadków: właściciela domu Barucha Eichhorna, fotografa Lissy, kupca Jadowskiego, cukiernika Malika i innych. Zeznania ich nie przedstawiają nic bardziej interesującego. Dopiero wprowadzenie na salę Wasyla Panajewa z Orenburga, b. szeregowca pogranicznej straży i zarazem służącego rotmistrza Tierchowskiego urozmaica sprawę. Ostatni świadek zbiegł od rotmistrza, gdy ten go posadził o zdradzenie całej sprawy zamierzonego skradzenia aktów. Włada on tylko językiem rosyjskim; poznaje Hradila, Strumpfnerów i Kozerskiego, opowiada szczegóły przybycia Schmeidlera do Michałowie, dodając, że z kapitanem był on odrazu na bardzo dobrej stopie. Tierchowskij w tym czasie jeździł dwa razy z Panajewem do Krakowa. Pierwszy raz zajechali do hotelu Pollera; wtedy kazał rotmistrz Panajewowi iść z listem na ulicę Grodzką, ale świadek nie pamięta, czy to był numer 15, czy 50. Miał pokazać adres stróżowi, stróż zaś miał skierować go do pana, i ten pan już będzie wiedział, że to jest list z Michałowieckiej granicy. Panajew nie poszedł, bo się bał, Krakowa nie znał, po polsku nie umiał, więc przypuszczał, że może być aresztowany. Gdy Panajew nie chciał iść, Tierchowskij uderzył go trzy razy w twarz, wziął list i sam poszedł. Wrócił o godzinie 4, poczem zaraz pojechali do Michałowie.

Gdy Tierchowskij odjeżdżał z Michałowie, był przytem Schmeidler. Potem za drugim po- bytem w Krakowie, rotmistrz Tierchowskij kazał Panajewowi zanieść drugi list na ulicę Grodzką. Panajew znów nie chciał iść, więc Tierchowskij poszedł sam, a Panajew wrócił z kołmi do domu. Tierchowskij powrócił dopiero o godz. 5 popołudniu; świadek nie wie, czy fiakrem, czy jakim innym powozem.

Panajew zeznaje dalej, że między pierwszym a drugim pobycem Tierchowskiego w Krakowie przybył Strumpfner do Michałowie; Panajew był wtedy w sieni, a Strumpfner zwrócił się do niego z żądaniem, by go zaprowadził do kapitana Tierchowskiego. Strumpfner z kapitanem przywitani się jak znajomi i poszli zaraz do pokoju; potem do tego pokoju przyszedł Schmeidler, zapytawszy się poprzednio, czy jaki pan nie przyjechał. Gdy Panajew podawał samowar, kapitan Tierchowskij chodził ze Strumpfnerem i palił cygara, Schmeidler zaś siedział przy stole nad papierami. Do pokoju zabronił wtedy Tierchowskij wchodzić nawet swojej żonie i dzieciom: W pokoju była wódka, wino i zakąska. W pokoju bawili dwie godziny.

Z kolei zeznaje Panajew, że w kilka dni po przyjeździe Strumpfnera przyjechał na bicyklu Hradil. Wtedy stało przy rogatce rosyjskiej kilku żołnierzy austriackich i Hradil zaczął, aż oni odejdą. Potem żandarm rosyjski dał znak Hradilowi i ten wszedł do ogrodu. I znów odbyło się zebranie w mieszkaniu Tierchowskiego, gdzie w osobnym pokoju pozostali: Tierchowskij, Schmeidler i Hradil. Dalej opowiada Panajew znane już szczegóły pobytu Hradila w Michałowie.

Drugi raz był Hradil na posterunku rosyjskim w Młodziejowicach; z tej miejscowości przyjechał konno wachmistrz Akutimow i na podstawie kartki od Tierchowskiego, zażądał kwarty spirytusu, kiełbasy i kawioru. Panajew zapytał, dla kogo to spirytus, na co wachmistrz odpowiedział, że tam jest wojskowy austriacki (Hradil).

Po raz trzeci posyłał go Tierchowskij z listem do czerwonej karczmy na Czekaju, ale świadek nie chciał iść. Panajew wie, że kapitan Tierchowskij po przyjeździe Schmeidlera z Warszawy posyłał listy do Krakowa przez mleczarza Tomasza Heneka, który za każdym razem przywoził odpowiedź; żona wachmistrza Sołowiewa jeździła kilka razy do Krakowa.

Obwiniony Strumpfner zaprzecza powyższemu zeznaniem.

Inni świadkowie, jak praktykanci ślusarscy i p. Piotr Kosobudzki nie zeznają nic ważniejszego przeciw obwinionym.

Dzisiaj rozpoczęła się rozprawa o godzinie 9 rano.

Panajew i p. Rafał Kinderski, poborca w Węgrzech stwierdzają raz jeszcze bytność Strumpfnerów w Michałowie. Zeznania szynkarza z Węgrzec, stróża rogatkowego tamże, umówionych przez Kozerskiego furmanów, oraz stróża kamienicy, w której mieszkał Hradil, wykazują współwinę w zbrodni Kozerskiego.

GOSPODARSTWO I HANDEL

C. k. generalna Dyrekcja austr. kolei państwowych zamierza w drodze rozprawy ofertowej oddać roboty około rozszerzenia stacji Halicz w łącznej cenie 147.305 zł. w. a. z terminem wnoszenia ofert do 27 stycznia 1896 i około budowy linii kolei wschodniopodolskich na przestrzeni Trembowla-Kopyczyńce w łącznej sumie 637.664 zł. z terminem wnoszenia ofert do 29 stycznia 1896, godz. 12 w południe w e. k. generalnej Dyrekcji kolei państwowych w Wiedniu.

OSTATNIA POCZTA

Stan cholery w kraju w dniu 16 stycznia 1896:

W Przemyślu pozostało 2, wyzdrowiało 2 osoby.

W Trembowli pozostała 1, zachorowało 3 dragonów, pozostają w leczeniu 4 osoby. Razem pozostały z dni poprzednich 3 osoby, zachorowały 3 osoby, wyzdrowiały 2 osoby, pozostają w leczeniu 4 osoby.

Deputacja stowarzyszenia urzędników kolejowych, która w ostatnich dniach była już przedtem na posłuchaniu u Pana Prezydenta Ministrów hr. Badeniego, była onegdaj u P. Ministra skarbu dr. Bilińskiego. Pan Minister wypytywał się dokładnie o szczegóły sprawy i o życzenia urzędników oraz oświadczył, iż kwestya podwyższenia płac urzędników kolejowych zależną będzie od norm, jakie uchwalone będą przy podwyższaniu płac urzędników państwowych. Zresztą w sprawie tej porozumieć się musi Pan Minister skarbu z Panem Prezesem gabinetu i Panem Ministrem handlu.

Dzienniki wiedeńskie, omawiają we wstępnych artykułach dymisyę hr. Thuna. *Fremdenblatt* zaznacza, iż dymisyę hr. Thuna nie usuwa jeszcze wszystkich trudności w Czechach. Hr. Badeni wyborem przyszłego Namiestnika złoży jednak dowód, iż umie należycie szanować wewnętrzny związek między polityką gabinetu a politycznymi stosunkami w krajach. *Vaterland* mniema, iż jeśli dymisyę hr. Thuna była rzeczywiście koncesją dla Młodoczechów, byłby to bardzo zły precedens. *N. W. Tagblatt* w liście z Pragi stwierdza, iż ustąpienie hr. Thuna uważają Młodoczesi za sukces polityczny. Tenże dziennik zapisuje, iż jako kandydat na posadę Namiestnika w Pradze wymieniany jest w pierwszym rzędzie hr. Buquoy, a obok niego prezydent Szląska, hr. Coudenhove i ks. Ferdynand Lobkowitz. Nominacya hr. Buquoy byłaby dowodem, iż hr. Badeni pragnie utrzymać dobre stosunki ze szlachtą feodalną.

Dzienniki budapeszteńskie omawiają przedwczorajsze mowy w Izbie sejmowej dep.

Apponyi'ego i prezesa ministrów Banffy'ego, podnoszą, że na razie nie można przypuszczać zbliżenia się stronnictw; prawdopodobną jest jednak rzeczą, że przebieg obrad parlamentu będzie odąd spokojniejszy.

Z Wilna donoszą, iż ustąpienie generał-gubernatora Orzewskiego z zajmowanego stanowiska nie ulega najmniejszej wątpliwości. Nastąpi to najprawdopodobniej równocześnie z postanowieniem już zwinięciem generał-gubernatorstwa wileńskiego. Nowy minister spraw wewnętrznych p. Goremykin, nie ma zbyt pochlebnego wyobrażenia o wielkorządcy litewskim. Zamianowanie wileńskim gubernatorem cywilnym p. Friesego nastąpiło wbrew woli Orzewskiego, który bardzo gorliwie forytował na tę godność p. Gołobowa, dyrektora wileńskiej kancelaryi generał-gubernatorskiej. P. Frieze — jak słyhać — niezadowolony ze swego stanowiska w Wilnie, usilnie się stara o przeniesienie go w takim samym charakterze do Rygi.

Nowe przepisy o przyjmowaniu i utracie poddaństwa rosyjskiego niezadługo mają otrzymać w Rosyi, jak donoszą o tem dzienniki petersburskie, moc obowiązującą.

Imiennym ukazem cara Mikołaja prałat kapituły archikatedralnej mohylewskiej, protonotaryusz apostolski i proboszcz kościoła w Carskiem Siole, ks. Konstanty Matulewicz, mianowany został członkiem kolegium duchownego rzymsko-katolickiego w Petersburgu.

Ks. Ferdynand bułgarski przybył w najścisłszym *incognito* wczoraj do Paryża. *Agencja Havasa* donosi, że powodem podróży są stosunki familijne, które nie są bez związku z kwestyami, stojącymi obecnie na porządku dziennym w Bułgarii.

Z powodu zniesienia poselstw serbskich w Londynie i Rzymie, król Aleksander mianował dotychczasowego posła w Londynie, Mijatowicza, radcą stanu, a dotychczasowy poseł w Rzymie, Steicz, przeniesiony został w stan rozporządzalności.

Na znaną mowę luguńską Bourgeois'a odpowiedział senator Bardoux na bankiecie „Unii liberalnej“ ostrą krytyką programu prezydenta ministrów. Zdaniem Bardoux nie prawdą jest, co twierdził Bourgeois, że we Francji istnieją dwa stronnictwa republikańskie: liberalne i konserwatywne, w rzeczywistości bowiem jest jedno tylko liberalne stronnictwo republikańskie, a po za niem sami Jakobini. Również przeczył Bardoux, jakoby były we Francji dwa budżety: monarchistyczny i demokratyczny, dowodząc, że obok republikańskiego jest tylko budżet socyalistyczny. Na tym samym bankiecie przemawiał także Leon Say i starał się wykazać, że budżet na rok 1897 wnosi do administracyi skarbowej politykę radykalno-socyalistyczną. Say przepowiedział obecnemu gabinetowi rychły upadek.

W austro-węgierskiej ambasadzie w Paryżu odbył się onegdaj świetny wieczór recepcyjny, na którym po raz pierwszy rodowa francuska arystokracja z Faubourg St. Germain zetknęła się bezpośrednio z urzędowymi przedstawicielami rządowych i nierządowych sfer republikańskich. Jest to do pewnego stopnia nowością, gdyż dotąd ambasadorowie wydawali dwa takie wieczory, dla każdej z tych sfer z osobna.

Nowych dowodów, obciążających aresztowanego w sprawie Lebaudy'go Rosenthala dostarczyć miał policji paryskiej Piotr Lano, znany autor książki o Napoleonie. Twierdzi on, że St. Cère-Rosenthal utrzymywał ścisłe stosunki z politykami i literatami niemieckimi, że obiecywał za skromną sumę 40.000 franków zwalczać we Francji dążenia odwetowe i wyrabiał orderzy legii honorowej rozmaitym osobistościom niemieckim, oczywiście także nie bezinteresownie.

Piotr Lano twierdzi, że dostarczył sądowi dowodów na to, iż St. Cère (Rosenthal) był szpiegiem niemieckim. Głoszą tu, że St. Cère miał informować Niemcy o stosunkach francuskich za pośrednictwem artystki malarzki Parlaghi, która rzekomo wielki wpływ wywiera na cesarza niemieckiego.

Floquet zachorował na zapalenie płuc; stan jego zdrowia budzi poważne obawy.

Komisja Izby deputowanych dla spraw mającej się odbyć w r. 1900 wystawy powszechnej, uchwaliła 7 głosami przeciwko 4, iż cała wystawa ma się mieścić po lewym brzegu Sekwany; wyjątek tylko stanowić ma Trocadero.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Berlin, 17 stycznia. W parlamencie niemieckim hr. Kanitz uzasadniał wczoraj znany swój wniosek (*patrz art.: Z Berlina*). Zdaniem mowcy to, czego on się domaga

może przyczynić się do polepszenia ogólnego stanu rolnictwa (*Huczne oklaski*). Sekretarz stanu Marschall oświadcza, że traktaty handlowe nie stały się powodem pogorszenia stosunków rolniczych. Wniosek hr. Kanitz jest stanowczo niemożliwy ze stanowiska handlowo politycznego i nie da się przeprowadzić w praktyce. Zresztą nie można bezwarunkowo zgodzić się na niego z socjalno-politycznych względów. Mowca prosi tedy o odrzucenie wniosku. (*Huczne oklaski z ław lewicy i centrum, sykanie na ławach konserwatywistów*). Dalsze rozprawy odroczone do następnego posiedzenia.

Paryż, 17 stycznia. W głośniejszej i wikkładającej się coraz bardziej sprawie Lebaudy'ego, aresztowano wczoraj dziennikarza Karola Perriera.

Paryż, 17 stycznia. Senat francuski znaczną większością głosów wybrał na miejsce Challemel-Lacoura prezydentem swym b. ministra i prezesa gabinetu Loubeta. Wiceprezydentami wybrani: Sarrien, Clausel, Deschanel.

Paryż, 17 stycznia. Wczoraj podpisano ugodę między Francją a Anglią w sprawie Syamu, a mianowicie w sprawie oznaczenia granic pomiędzy sferą wpływów angielskich i francuskich. Zasada utworzenia t. zw. strefy neutralnej (*Pufferstaat*) odrzucono. Granice posiadłości francuskich oznaczono wzdłuż biegu rzeki Mekong aż do granicy chińskiej. Sporne terytorium Muangsin oddano napowrót Francji.

Paryż, 17 stycznia. Floquet, od kilku dni ciężko chory, leży w agonii.

Londyn, 17 stycznia. *Times* odbiera z Capstada następującą wiadomość: Jameson i jego oficerowie zostaną odesłani do Anglii jako jeńcy, — żołnierze natomiast Jamesona będą uwolnieni i odesłani w drodze przymusowej do swych miejsc urodzenia. Przesłuchanie więźniów politycznych rozpocznie się za dwa tygodnie.

Londyn, 17 stycznia. Do *Timesa* donoszą z Konstantynopola: Własnoręczny list królowej Wiktorji do sułtana jest napisany w nadzwyczaj serdecznym tonie, wyraża życzenia królowej, aby nieszczesne stosunki panujące w prowincjach tureckich zostały usunięte a w ich miejsce wstąpiła zgoda i dobrobyt.

Londyn, 17 stycznia. Urząd admirałski otrzymał depezę donoszącą, że do zatoki Delagoa zawinęły trzy krążowce angielskie.

Londyn, 17 stycznia. Do jednego z tu-tejszych dzienników donoszą z Rzymu, jako Papiież miał zaproponować prezydentowi Stanów Zjedn. Ameryki półn., iż byłby gotów przyjąć urząd sędziego rozjemczego w sporze między Ameryką północną a W. Brytanią o Wenezuelę.

Konstantynopol, 17 stycznia. Sułtan nadał austro-węgierskiemu *attaché* wojskowemu, majorowi Gieslowi, order Medziedie klasy drugiej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 17 stycznia 1896, godzina 10 minut 30. Akcje kredytowe 361-75, Akcje kolei państwowej 353-75, Akcje tytoniowe 191—, Anglo-austriackie —, Unionbank —, Południowej 99-75, Renta papierowa —, Akcje banku dla krajów koronnych 241-25, 4-prc. listy zastawne banku krajowego 97-50, 4-prc. pożyczka krajowa z r. 1893 96-80, Napoleondor —, Rubel papierowy —, 4-prc. węgierska renta złota — za 100 marek 59-46—. Usposobienie silne.

Wiedeń, 17 stycznia 1896 r. godz. 2 minut 5. Alpejskie Towarzystwo górnicze 83-75, Węgierskie akcje kredytowe 404-50, Akcje anglo-austriackie 166-50, Akcje banku Union 293—, Akcje kolei południowej 99-50, Losy tureckie 58-20, Akcje kolei państwowej 351-25, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 291—, 4-procentowe galic. obligacje propinacyjne z 1889 r. 97-35, Akcje tytoniowe 190—, Węgierskie obligacje indemnizacyjne 96-80, Akcje kolei Elbetal 277-25, Akcje banku dla krajów koronnych 240—, 4-procentowa węgierska renta złota 122—, Akcje banku związkowego 142-50, Rubel papierowy 1-29—, Węgierska renta papierowa 99-10, Kredytowe ziemskie 462—, Kredyty 360—, Rimamurania 246-50, Usposobienie słabsze.

Telegramy zbożowe z dnia 16 stycznia 1896 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter prompt 14-60 do 14-70 zhr. Budapeszt: Pszenica na jesień 6-96 do 6-97 zł. Berlin: pszenica na wrzesień 151-25 do — zł., żyto — do — zł., spirytus 32-30 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 40-50 zł.

Odpowiedzialny redaktor Adam Kreczowiecki.

- L. 5372 (8976 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Wolfa i Schamy Schlüssel w kwocie 550 zł. z pn. odbędzie się w gmachu tegoż sądu dnia 26 lutego i dnia 9 kwietnia 1896 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację 6,12 części realności objętej wykazem hip. l. 85 ks. gr. gm. Czermin Maryi z Purrów Hilowej własnych.
Cena wywołania wynosi 1677 zł. 34 ct. wadyum 167 zł. 43 ct.
Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Orliński w Radomyślu.
Radomyśl, dnia 10 września 1895.
- L. 11075 (283 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności firmy handlowej „M. Dębicki & Syn” w kwocie 12 zł. 94 ct. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 17 lutego 1896 i dnia 16 marca 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż połowy realności lwb. 254 gm. Mielec Ignacego Krępy własnej.
Cena wywołania 750 zł.
Wadyum 75 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Brandt w Mielcu.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.
Mielec, dnia 27 listopada 1895.
- L. 5965 (234 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Nowosiole podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Klebanówce położonej, wedle wyk. hip. 102½ tejże gminy Klebanówka dłużnika Motia Goldflies własnej, na zaspokojenie pretensyi W. Tadeusza Fodorowicza w kwocie 350 zł. z 6 pr. odsetkami od dnia 2 stycznia 1891 bieżącymi i w kwocie 500 zł. z 6 pr. odsetkami od dnia 2 stycznia 1892 bieżącymi dnia 18 lutego 1896 i 19 marca 1896 każdym razem o godz. 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej jednak nie niżej sumy 2/3 części ceny szacunkowej, z kwoty 2395 zł. aw.
Wadyum wynosi 240 zł.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.
Wreszcie ustanawia Sąd dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 2 marca 1895 do tabu. weszli kuratorem p. adw. dr. Kossera ze Zbaraża i tychże wierzycieli o rozpisanii niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem za wiadomia.
Nowosioło, 18 października 1895.
- L. 34457 (229 3-3)
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej gal. Zakładu kred. ziemskiego o likwidacyi we Lwowie przeciw Fedkowi Miśko Synowi Dańka o zapłacenie kwoty 200 zł. odbędzie się dnia 18 lutego 1896 i dnia 17 marca 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem w biurze nr. 49 przymusowa sprzedaż realności whl. 18 ks. gr. gm. Nowosiółki objętej, dłużnika Fedka Miśka własnej.
Cena wywołania stanowi kwota 500 zł.
Wadyum zaś 10 pr. tejże.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Hillela w Przemyślu z substytucją adw. dr. Goldfarba w Przemyślu.
Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tutejszej registraturze.
Przemyśl, dnia 3 grudnia 1895.
- L. 10662 (306 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Abrahama Aschkenazego w kwocie 13 zł. z pn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali rozpraw w dniach 10 lutego 1896 i 16 marca 1896 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności wedle lwh. 180 B poz. 1 ks. gr. gm. kat. Książdów, własność Stefana Bezhacznika Dmytra stanowiącej.
Cena wywołania wynosi 180 zł. a realność sprzedana zostanie na pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej a przynajmniej za cenę szacunkową, zaś na drugim także niżej takowej.
Wadyum ustanowiono na kwotę 18 zł.
Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności, których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąć nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadły.
Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tut.
C. k. Sąd powiatowy.
Peczeniżyn, 30 listopada 1895.
- L. 5009 (326 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Jaworznie za wiadomia, iż celem zaspokojenia sumy 41 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Salomona Barucha Majera w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż niepodzielnej 1/4 części posiadłości l. wyk. hip. 51 gminy katastralnej Ciężkowice objętej z przynależnościami dłużniczki Katarzyny 10 Piętakowej 20 Szmacińskiej własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 23 stycznia i 26 lutego 1896 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony notaryusz Wilusz w Jaworznie.
Wadyum wynosi 48 zł.
Jaworzno, dnia 14 listopada 1895.
- L. 8229 (289 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza że w sprawie egzekucyjnej Zygmunta Thiebergera pko nieobjętej masie spadkowej Jakóba Dattnera i deklarowanym spadkobiercom Rozalii Dattner pto 1800 zł. z przyn. rozpisana została egzekucyjna sprzedaż realności dłużników nieobjętej masy spadkowej Jakóba Dattnera, oraz spadkobierców Rozalii Dattner własnej w Zadzielu położonej lwh. 147 gm. kat. Zadziele objętej na dzień 14 lutego i 17 marca 1896 każdym razem o godz. 10 rano.
Wadyum 100 zł.
Cena szacunkowa i wywołania 985 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Bogdani.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tutejszej registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Żywiec 15 grudnia 1895.
- L. 6270 (287 3 3)
Celem zaspokojenia reszty sumy 90 zł. z przyn. odbędzie się na rzecz powiatowej kasy oszczędności bocheńskiej w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż 1/3 części z połowy posiadłości lwh. 37 gm. kat. Nieszkowice wielkie objętej dłużnika Franciszka Drożdża i połowy realności lwh. 132 ks. gr. gm. Nieszkowice wielkie dłużnika Walentego Skowronka własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 13 lutego i 19 marca 1896, każdym razem o godzinie 10 rano.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony Aleksander Runge ck. notaryusz w Wiśniczu.
Wadyum wynosi 45 zł. 35 ct.
C. k. Sąd powiatowy.
Wiśnicz, 23 listopada 1895.
- L. 5257 (255 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Getzla Stüba w kwocie 95 zł. z przyn. odbędzie się w tym sądzie dnia 10 lutego i 9 marca 1896 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności objętej wyk. hip. l. 52 ks. gr. gm. kat. Świerców Michała Smolonia własnej.
Cena wywołania 590 zł.
Wadyum 59 zł.
Resztę warunków licytacji, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze tego sądu.
C. k. Sąd powiatowy.
Kolbuszowa, 8 listopada 1895.
- L. 34541 (216 3-3)
W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Abrahama I. Lednizera w kwocie 150 zł. z pn. w dniu 17 lutego 1896 i w dniu 16 marca 1896 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż sumy 10000 zł. względnie obecnie już tylko 8000 zł. z przyn. zainstalowanej na rzecz Pauli Panek w poz. 15 i 25 on. w stanie biernym realności pod lk. 171 dz. IV. w Krakowie położonej lwh. 830 ks. g. gm. kat. Kraków objętej, Karola Panka względnie obecnie tegoż masy spadkowej i Maryi Panek własnej.
Cena wywołania wynosi 8000 zł.
Wadyum 800 zł.
Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Tomik, zastępcą adwokat dr. Łępkowski.
Kraków, 29 listopada 1895.
- L. 34887 (250 2-3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany cywilny w Krakowie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej kasy Oszczędności miasta Krakowa przeciw nieobjętej masie spadkowej śp. Wacława Jarego pto 5 rat po 45 zł., 710 zł. 51 ct., 100 zł. etc. z pn. odbędzie się w tym sądzie dnia 26 lutego i 22 kwietnia 1896 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze Nr. 29 egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności pod l. k. 37 w Krowodrzy poł. żony lwh. 37 gm. kat. Krowodra objętej, masy spadkowej po śp. Wacławie Jarym własnej. cena szacunkowa a zarazem wywołania 17000 zł., wadyum 1700 zł.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze tego sądu.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Schwarz.
Kraków, 19 sierpnia 1895.
- L. 18721 (258 2-3)
W celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa eskontowego i zaliczkowego we Lwowie w kwocie 148 zł. 32 ct. wa. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w sali rozpraw Nr. 8 w dniu 25 lutego i 14 kwietnia 1896 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż realności objętej wyk. hip. 37 ks. gr. gminy Srodopolec dłużnika Mojżesza Distenfelda własnej.
Cena wywołania 348 zł., wadyum 34 zł. 80 ct. wa.
Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Piotr Bugiel z Radziechowa.
C. k. Sąd powiatowy.
Radziechów, 30 listopada 1895.
- L. 15528 (237 2-3)
W celu zaspokojenia pretensyi Seliga Gertel w kwocie 13 zł. 76½ ct. wa. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w sali rozpraw Nr. 8 w dniu 25 lutego i 14 kwietnia 1896 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż realności objętej wyk. hip. l. 291 ks. gr. gminy Witków nowy dłużnika Józefa Sońnickiego syna Jana własnej.
Cena wywołania 300 zł., wadyum 30 zł. wa.
Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Zdzisław Więkowski w Radziechowie.
C. k. Sąd powiatowy.
Radziechów, 25 listopada 1895.
- L. 17516 (109 2-3)
W celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Radziechowie w kwocie 86 zł. 45 ct. a. w. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie w sali rozpraw nr. 8 w dniu 25 lutego i 14 kwietnia 1896 o godz. 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż posiadłości gruntowej objętej wyk. hip. l. 30 ks. gr. gminy Wulka suszańska dłużnika Konrada Kłymyszyna własnej.
Cena wywołania 440 zł.
Wadyum 44 zł. a. w.
Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Zdzisław Więkowski w Radziechowie.
C. k. Sąd powiatowy.
Radziechów, 27 listopada 1895.
- L. 5388 (8975 2-3)
C. k. Sąd powiatowy Kęki w sprawie egzekucyjnej Emila Blumenfelda przeciw Eliaszowi Adlerowi o 215 zł. 20 ct. z pn. odbędzie egzekucyjną sprzedaż 4/7 części realności lwh. 126 gm. Nowawies objętej Rozalii Adlerów Eichnerowej teraz Abrahama Eichnera własnej w budynku sądowym w dwóch terminach a to dnia 26 lutego i 26 marca 1896 każdym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywołania 240 zł.
Wadyum 10 pr. ceny wywołania.
Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i warunki licytacyjne przegladnąc można w registraturze sądowej.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiony Julian Sporn w Kętach.
Kęty, 16 listopada 1895.
- L. 5387 (8974 2-3)
C. k. Sąd powiatowy Kęki w sprawie egzekucyjnej Emila Blumenfelda przeciw Eliaszowi Adlerowi o 215 zł. 20 ct. z pn. odbędzie egzekucyjną sprzedaż 2/7 części realności lwh. 126 gm. Nowawies objętej dawniej Eliasza Adlera teraz Abrahama Eichnera własnej w budynku sądowym w dwóch terminach a to dnia 27 lutego i 27 marca 1896 każdym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywołania 126 zł., wadyum 10 proc. ceny wywołania. Wyciąg hipoteczny,
- akt oszacowania i warunki licytacyjne przegladnąc można w Registraturze.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiony Julian Sporn w Kętach.
Kęty, 16 listopada 1895.
- L. 4272 (8882 2-3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Jana Zuchowicza w kwocie 9 zł. 91 ct. z pn. dnia 0 marca 1896 i 14 kwietnia 1896 każdym razem o godz. 9 rano przymusowa sprzedaż połowy realności lwh. 210 gminy Skawina Ferdynanda Judłowskiego własnej.
Cena wywołania wynosi 151 zł. 50 ct.
Wadyum 15 zł. 50 ct.
Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adw. Dzikowski z substytucją dr. Goldberga kandydata advokatury w Skawinie.
Skawina, 10 października 1895.
- L. 5139 (8930 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Żmigrodzie podaje do wiadomości, że dnia 19 marca i 9 kwietnia 1896 każdym razem o godzinie 10 rano w tut. sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż jednej czwartej części realności lwh 77 ksiąg gruntowych dla gminy Łężyń objętej, na własność Sebestyana Marchewki zainstalowanej celem zaspokojenia pretensyi Sali Herscha Zingera w kwocie 4 zł. 70 ct. wa. z pn.
Cena wywołania st. nowi kwota 154 zł. 20¼ ct., wadyum kwota 15 zł. 43 ct.
Extrakt hipoteczny, protokół oszacowania i dalsze warunki licytacyjne można przejrzeć w tus. registraturze.
Żmigród, 23 listopada 1895.
- L. 8014 (8866 2-3)
Dnia 26 marca i dnia 23 kwietnia 1896 zawsze o godzinie 10 przedpołudniem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacja realności pod l. s. 5 w Janowie położonej wyk. hip. l. 79 tej gminy objętej dłużniczki hipotecznej Diny Fuhs, urodzonej Süßer własnej na rzecz kasy pożyczkowej gminy Janowa dla wydobycia sumy 39 zł. wa. z pn.
Cena wywołania 1011 zł. 30 ct.
Wadyum 101 zł. 13 ct. wa.
Reszta warunków, akta i wyciąg hipoteczny mogą być przejrzane w tutejszej registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest dr. Abraham Wiesenberg c. k. notaryusz w Janowie.
C. k. Sąd powiatowy.
Janów, dnia 30 września 1895.
- L. 2350g (249 1-3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 100 zł. wa. z pn. na rzecz Leona Morzyckiego odbędzie się dnia 19 marca i 23 kwietnia 1896 o godz. 10 przed południem w biurze nr. 3 egzekucyjna sprzedaż 7/12 części realności dłużników a mianowicie 3/12 części na Jana Rasławskiego i 4/12 części na Julię Rasławską jak wyk. hip. l. 54 gm. kat. Tarnopol zapisanych pod l. spisu 488 w Tarnopolu położonych.
Cena wywołania, poniżej której 7/12 części realności tej na pierwszym terminie sprzedane nie będą wynosi 327 zł. 83¼ ct.
Wadyum 33 zł.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.
Dla wierzycieli, którzyby po dniu 24 lutego 1895 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacji z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum pana adw. dr. Csillika a p. adw. dr. Glogiera zastępcą tegoż.
Tarnopol, dnia 28 grudnia 1895.
- L. 15265 (93 1-3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 4695 zł. 75 ct. i 93 zł. 92 ct. wa. z pn. na rzecz c. k. upr. galic. Banku hipotecznego odbędzie się dnia 27 lutego 1896 i 26 marca 1896 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 6 egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Józefa Zilza pod lk. 56/2090 w Tarnopolu położonej.
Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedana nie będzie wynosi 14000 zł. Wadyum 1400 zł.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.
Dla wierzycieli, którzyby po dniu 13 sierpnia 1895 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacji z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adwokata dr. Mantla a p. adwok. dr. Horowitza zastępcą tegoż.
Tarnopol, dnia 28 grudnia 1895.

- L. 11037 (233 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzycielności Józefa Friedmanna w kwocie 20 zł. 66 1/2 ct. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 25 lutego 1896 i dnia 24 marca 1896 każdym razem o 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż parceli bud. lk. 393 do realności l. wykazu hip. 715 gm. Mielec należącej.
Cena wywołania 600 zł
Wadyum 60 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Mieczysław Brzeski.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze sądowej.
Mielec, 20 listopada 1895
- L. 16589 (46 1—3)
W celu zaspokojenia pretensyj M. Jęzsa Barala i Chawy Reiss w kwocie 50 zł. wa. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w sali rozpraw Nr. 8 w dniu 25 lutego i 14 kwietnia 1896 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż 12 56 części ciała hip. wyk. 606 ks. gr. gminy Radziechów, dłużników Chaji, Chasi, Izaka i Judy Schwarzków własnych.
Cena wywołania 147 zł. 36 ct., wadyum 14 zł. 74 ct. wa.
Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Zdzisław Więckowski z Radziechowa
C. k. Sąd powiatowy.
Radziechów, 27 listopada 1895.
- L. 11387 (362 1—3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 21 stycznia 1896 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 4 lutego 1896 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 61 wedłuk wyk. hip. l. 5 gminy katastralnej Zawidze Stefana Boruckiego własnej, na rzecz Szabsy Kranz pto 20 zł. w. a.
Cena wywołania 289 zł.
Wadyum 28 zł. 90 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania wyciąg tabularny, wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratora p. Leona Holzera ck. Notariusza w Łopatynie.
C. k. Sąd powiatowy.
Łopatyn, 23 listopada 1895.
- L. 11388 (363 1—3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 21 stycznia 1896 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 4 lutego 1896 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 103 Brandasowce wedle wyk. hip. l. 107 gminy katastralnej Zawidze Mikołaja Makowskiego własnej, na rzecz Szabsy Kranza pto 10 zł.
Cena wywołania 292 zł.
Wadyum 29 zł. 20 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny, wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratora Pana Leona Holzera c. k. notariusza w Łopatynie.
C. k. Sąd powiatowy.
Łopatyn, 23 listopada 1895.
- L. 8290 (369 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Tłustem podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia resztującej wierzycielności Mozesa Dawida Strobera w kwocie 50 zł. z pn. odbędzie się dnia 21 stycznia i 21 lutego 1896 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. 26 w Chmielowie położonej wyk. hip. l. 200 tejże księgi gruntowej objętej dłużnika Iwana Zabajkiewicza własnej.
Cena wywołania 475 zł.
Wadyum 47 zł. 50 ct.
Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tut. registraturze.
Tłuste, dnia 23 listopada 1895.
- L. 13163 (368 1—3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 24 lutego 1896 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 26 marca 1896 i poniżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż połowy realności dłużnika Bazylego Uhorczaka własnej wyk. hip. 1389 ks. gr. gminy Tyśmienica objętej na rzecz Oleksy Uhorczaka pto 120 zł. z pn.
Cenę wywołania stanowi kwota 277 zł. 50 ct.
Wadyum 27 zł. 75 ct.
Resztę warunków i wyciąg tabularny można w tus. registraturze przejrzeć
Tyśmienica, 10 października 1895.
- L. 13339 (359 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże

sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Starzawie położonej wedle wyk. hip. 123 tejże gminy, dłużnika Fedia Żuka własnej na zaspokojenie pretensyj Teofli Żerlak w kwocie 150 zł. aw. dnia 6 lutego 1896 i dnia 19 marca 1896 o godz. 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 671 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 67 zł 10 ct
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tusąd. registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia sąd dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 1 października 1895 do tabuli weszli, kuratorem Antoniego Richtera w Dobromilu i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem zawiadamia.
Dobromil, dnia 21 października 1895.

L. 10824 (361 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Bonowie położonej wedle wyk. hip. n. 522 tejże gminy, egzekuta Henryka Rogala Lewickiego własnej, na zaspokojenie pretensyj Tow. zal. w Jaworowie w kwocie 3000 zł. dnia 19 lutego i dnia 20 marca 1896 każdym razem o godz. 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 6023 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 602 zł. 30 ct.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.
Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby rezolucja licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 17 listopada 1895 do tabuli weszli, lub prawo zastawu uzyskali, kuratorem p. Ludwika Delleri i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.
Krakowiec, 30 listopada 1895.

L. 10723 (279 1—3)
W dniach 26 lutego 1896 i 26 marca 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się w tut. c. k. Sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacji połowy realności w księdze gruntowej dla gminy katastralnej Żyściec, na imię dłużnika Iwana Mielnika zapisanej w hl. 854 objętej, w Żyściu położonej w celu ściągnięcia należności proszącego o ilości 40 zł. 82 ct. wa. z pn. na rzecz c. k. uprzywilejowanego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie.

Cena szacunkowa wynosi 160 zł.
Wadyum 16 zł.
Gdyby nie można ściągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.
Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania tej realności można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Bohorodczany, dnia 18 grudnia 1895.

Konkursa.

L. 13988 (346 1—3)
Celem obsadzenia opróżnionej posady amanuenta w bibliotece c. k. uniwersytetu we Lwowie z płacą rocznych 700 zł. i prawem pobierania dodatków pięcioletnich, tudzież z dodatkiem aktywalnym w kwocie rocznych 300 zł. ogłasza się niniejszem konkurs i wyznacza termin do wnoszenia podań o tę posadę do dnia 1 marca 1896.

Podania kompetencyjne zaopatrzone w potrzebne dowody kwalifikacyjne mają być wystosowane do wys. ck. Ministerstwa wyznań i oświecenia a wniesione do dyrekcji biblioteki uniwersyteckiej we Lwowie.
Prezydium c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 9 stycznia 1896.

L. 1114 (341 1—2)
Celem stałego obsadzenia rozpisuje się konkurs na posady nauczycieli przy szkołach ludowych: .
1. W 4 klas. szkole w Żabnie na posadę kierownika z płacą 450 zł., 50 zł. dodatkiem za kierownictwo i wolnem mieszkaniem, na posadę starszego nauczyciela z płacą 450 zł. i 10 pre. dodatkiem na mieszkanie i na posadę młodszyego nauczyciela (ki) z płacą 300 zł. i 10 pre. dodatkiem na mieszkanie.
2. Na posady młodszych nauczycieli przy 2 klas. szkołach w Bolesławiu, Gręboszowie, Mędrzechowie, Oleśnie, Rajgoszcu, Wietrzychowicach i przy 4 klas. szkole w Szezcunie z płacą 300 zł. przy ostatniej i 10 pre. dodatkiem na mieszkanie.

3. Przy 1 klas. szkołach w Dąbrówkach, breńskich, Gruszowie wielkim, Odporyszowie, Siedliszowicach, Sieradzy, Smęgorzowie, Woli Rogowskiej i Demblinie z płacą 300 zł. i wolnem mieszkaniem.
Od kandydatów wymaga się kwalifikacyi przepisanej do szkół ludowych przy szkołach 4 klas. nadto kwalifikacyi z języka niemieckiego.
Podania zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną i należycie udokumentowane należy wnieść do tutejszej ck. rady szkolnej okręg. za pośrednictwem swej władzy do końca lutego 1896.
Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
Dąbrowa, 4 stycznia 1896.
Przewodniczący ck. starosta.

L. 15 (365 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Peczniżynie poszukuje dyktaryusza z ładnym i szybkim piśmem, obznajomionego z manipulacją sądową z płacą miesięczną 27 zł. Posada powyższa jest zaraz do objęcia. Świadectwa potrzebne.

C. k. Sąd powiatowy.
Peczniżyn, 14 stycznia 1896.

L. 439 (344 1—3)
Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 30 grudnia 1895 rozpisuje się niniejszem konkurs celem obsadzenia posady praktykanta koncepcyjnego przy Magistracie miasta Stanisławowa z adjutem 800 zł. rocznie.
Ubiegający się o tę posadę mają się wykazać:

1. prawem obywatelstwa austriackiego,
2. metryką urodzin, wskazującą, iż nie przekroczyli 40 roku życia,
3. świadectwem zdrowia,
4. świadectwem moralności,
5. świadectwem trzech egzaminów państwowych prawniczych lub uzyskanego stopnia doktora praw na wszelkiciny austriackiej,
6. świadectwem dotychczasowego zajęcia.

Podania o nadanie tej posady należy wnieść najdalej do 10 lutego 1896 roku do Magistratu.
Magistrat król. woln. miasta Stanisławowa, 14 stycznia 1896.

L. 440 (345 1—3)
Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 30 grudnia 1895 roku rozpisuje się niniejszem konkurs celem obsadzenia posady budowniczego miejskiego przy Magistracie miasta Stanisławowa.
Ubiegający się o tę posadę mają się wykazać:

1. prawem obywatelstwa austriackiego,
2. metryką urodzin, wskazującą, iż nie przekroczyli 40 roku życia,
3. świadectwem zdrowia,
4. świadectwem moralności,
5. świadectwem dwóch egzaminów państwowych c. k. Szkoły politechnicznej, lub zamiast egzaminów państwowych świadectwem egzaminu na inżyniera budowy lub architektę z upoważnieniem rządowem w myśl rozporządzenia ministerstwa dla spraw wewnętrznych z 8 lutego 1886 Dz. ust. kraj. nr. 14 z r. 1887.
6. świadectwem dotychczasowego swego zajęcia.

Z posadą tą, która na przeciąg pierwszego roku zostanie nadaną prowizorycznie, połączoną jest płaca 1000 zł. i 200 zł. wa. dodatku aktywalnego rocznie, tudzież prawo do dwóch pięcioleci po 100 zł. w. a. rocznie.
Podania o nadanie tej posady należy wnieść najdalej do 20 lutego 1896 roku do Magistratu.
Magistrat król. woln. miasta Stanisławowa, 14 stycznia 1896.

L. 437 (343 1—3)
Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 30 grudnia 1895 roku rozpisuje się niniejszem konkurs celem obsadzenia posady oficjaly manipulacyjnego miasta Stanisławowa.
Ubiegający się o powyższą posadę mają się wykazać:

1. prawem obywatelstwa austriackiego,
2. metryką urodzin, wskazującą, iż nie przekroczyli 40 roku życia,
3. świadectwem zdrowia,
4. świadectwem moralności,
5. świadectwem dwóch egzaminów państwowych c. k. Szkoły politechnicznej, lub zamiast egzaminów państwowych świadectwem egzaminu na inżyniera budowy lub architektę z upoważnieniem rządowem w myśl rozporządzenia ministerstwa dla spraw wewnętrznych z 8 lutego 1886 Dz. ust. kraj. nr. 14 z r. 1887.
6. świadectwem dotychczasowego swego zajęcia.

Z posadą tą, która na przeciąg pierwszego roku zostanie nadaną prowizorycznie, połączona jest płaca 1000 zł. i 200 zł. wa. dodatku aktywalnego rocznie, tudzież prawo do dwóch pięcioleci po 100 zł. w. a. rocznie.
Podania o nadanie tej posady należy wnieść najdalej do 20 lutego 1896 roku do Magistratu.
Magistrat król. woln. miasta Stanisławowa, 14 stycznia 1896.

L. 437 (343 1—3)
Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 30 grudnia 1895 roku rozpisuje się niniejszem konkurs celem obsadzenia posady oficjaly manipulacyjnego miasta Stanisławowa.
Ubiegający się o powyższą posadę mają się wykazać:

1. prawem obywatelstwa austriackiego,
2. metryką urodzin, wskazującą, iż nie przekroczyli 40 roku życia,
3. świadectwem zdrowia,
4. świadectwem moralności,
5. świadectwem iż ukończyli przynajmniej niższe szkoły średnie,
6. świadectwem, dotychczasowego swego zajęcia i świadectwem iż dostatecznie są obznajomieni z urzędową manipulacją kancelaryjną.
7. znajomością języków krajowych i niemieckiego.

Z posadą tą, która na przeciąg pierwszego roku nadaną zostanie prowizorycznie, połączoną jest płaca 650 zł. i dodatek aktywalny 100 zł. rocznie, tudzież prawo do dwóch pięcioleci po 50 zł. rocznie.
Podania o nadanie tej posady należy wnieść najdalej do 10 lutego 1895 do Magistratu.
Magistrat król. miasta Stanisławów, 14 stycznia 1896.

L. 237 (312 3—3)
Celem rozdania w roku bieżącym trzech posagów po 150 zł. wa. z fundacyi posagowej gminy miasta Lwowa imienia „Arcyksiężniczki Gizeli“, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 31 stycznia br.
Ubiegać się mogą o to wsparcie dziewczęta ślubnego urodzenia i bez różnicy wyznania.
1. po oboju rodzicach lub tylko po ojcu osierconem.
2. przynależne do gminy miasta Lwowa.
3. wieku niemni j jak ukończonych lat 16, nie więcej nad lat 24.
4. ubogie,
5. dobrego zachowania się i
6. które ukończyły przynajmniej trzecią klasę w publicznej szkole ludowej, lub zdały w szkole publicznej egzamin prywatny z tejże klasy.
Dotyczące podania, opatrzone w metryki urodzenia, parafialne poświadczenia śmierci rodziców i świadectwa szkolne, wniesione być mają w powyższym terminie do Magistratu, gdyż podania wniesione po terminie nie będą uwzględnione.
Ubóstwo i dobre zachowanie się jakoteż stosunki, uzasadniające przynależność do gminy miasta Lwowa, mogą być na podaniach poświadczone przez dotyczące urzędy duchowne i cywilne.
Magistrat król. stoł. miasta Lwów, dnia 4 stycznia 1896.

L. 431 (294 3—3)
Przy sądzie powiatowym w Ulanowie opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 250 zł., dodatkiem aktywalnym 25 pre. umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę.
Podania o tę lub przy innym sądzie powiatowym opróżnić się mogącą dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę woźnego wnosić należy do 16 lutego 1896 do Prezydium sądu obwodowego w Rzeszowie.
Prezydium sądu wyższego.
Kraków, 11 stycznia 1896.

Kuratele.

L. 28477 (321 2—3)
Amelia Sammetowna z Tarnowa lat 26 licząca uznana za umysłowo-chorą.
Kuratorem dla niej ustanowiony Leon Sammet z Tarnowa.
C. k. Sąd pow. miej.-deleg.
Tarnów, dnia 19 listopada 1895.

L. 8756 (323 2 3)
C. k. Sąd powiatowy w Budzanowie ustanowił nad Heleną Ciastko z Mogielnicy kuratele z powodu marnotrawstwa.
Kuratorem zamianowany Aleksander Chudy z Mogielnicy.
Budzanów, dnia 26 września 1895.

L. 5009 (307 2—3)
Aniele Huba z Rudz za bezwłasnowolną uznano a kuratorem dla niej Karola Kolca z Rudz z ustanowiono.
C. k. Sąd powiatowy
Zator, dnia 13 października 1895.

L. 28477 (321 2—3)
Amelia Sammetowna z Tarnowa lat 26 licząca uznana za umysłowo-chorą.
Kuratorem dla niej ustanowiony Leon Sammet z Tarnowa.
C. k. Sąd pow. miej.-deleg.
Tarnów, dnia 19 listopada 1895.

L. 8756 (323 2 3)
C. k. Sąd powiatowy w Budzanowie ustanowił nad Heleną Ciastko z Mogielnicy kuratele z powodu marnotrawstwa.
Kuratorem zamianowany Aleksander Chudy z Mogielnicy.
Budzanów, dnia 26 września 1895.

L. 5009 (307 2—3)
Aniele Huba z Rudz za bezwłasnowolną uznano a kuratorem dla niej Karola Kolca z Rudz z ustanowiono.
C. k. Sąd powiatowy
Zator, dnia 13 października 1895.

L. 28477 (321 2—3)
Amelia Sammetowna z Tarnowa lat 26 licząca uznana za umysłowo-chorą.
Kuratorem dla niej ustanowiony Leon Sammet z Tarnowa.
C. k. Sąd pow. miej.-deleg.
Tarnów, dnia 19 listopada 1895.

L. 8756 (323 2 3)
C. k. Sąd powiatowy w Budzanowie ustanowił nad Heleną Ciastko z Mogielnicy kuratele z powodu marnotrawstwa.
Kuratorem zamianowany Aleksander Chudy z Mogielnicy.
Budzanów, dnia 26 września 1895.

L. 5009 (307 2—3)
Aniele Huba z Rudz za bezwłasnowolną uznano a kuratorem dla niej Karola Kolca z Rudz z ustanowiono.
C. k. Sąd powiatowy
Zator, dnia 13 października 1895.

L. 28477 (321 2—3)
Amelia Sammetowna z Tarnowa lat 26 licząca uznana za umysłowo-chorą.
Kuratorem dla niej ustanowiony Leon Sammet z Tarnowa.
C. k. Sąd pow. miej.-deleg.
Tarnów, dnia 19 listopada 1895.

L. 8756 (323 2 3)
C. k. Sąd powiatowy w Budzanowie ustanowił nad Heleną Ciastko z Mogielnicy kuratele z powodu marnotrawstwa.
Kuratorem zamianowany Aleksander Chudy z Mogielnicy.
Budzanów, dnia 26 września 1895.

L. 5009 (307 2—3)
Aniele Huba z Rudz za bezwłasnowolną uznano a kuratorem dla niej Karola Kolca z Rudz z ustanowiono.
C. k. Sąd powiatowy
Zator, dnia 13 października 1895.

L. 6554 (195 2-3)
Józefa Gospodarskiego z Klimkowiec uznano marnotrawcą, kuratorom dla tegoż ustanowiono Wasyla Sawicza z Klimkowiec.
C. k. Sąd powiatowy
Nowosioło, 21 października 1895.

L. 16038 (200 2-3)
Jan Litak, syn Tomasza, z Glinika uznany za marnotrawcę, kuratorem ustanowiony Jan Litak, syn Jana.
C. k. Sąd powiatowy
Ropezyce, 30 listopada 1895.

Wyroki prasowe.

31. 302 (3)
Das f. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 5 November 1895, Z. 32340, die Weiterverbreitung der Nr. 37 der Zeitschrift: „Straz pod Viskovem“ vom 2 November 1895 wegen des Artikels: „V p rote od-oudivsi v prvni d-n“ nach § 491 und 493 St. G. und Artikel V des Geheßes vom 17 December 1862, Nr. 8 G. G. Bl. anni 1863 verboten.

Das f. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 8 November 1895, Z. 33195, die Weiterverbreitung der Nr. 21 der Zeitschrift: „S cialni demokrat“ vom 20 September 1895 wegen der Stellen: „Velkokapital ten roste“ bis „nevadite“ und „Vlastni-li tedy narod“ bis „nespokojena“ des Artikels; „V Praze, dne 19 zari“ (302 St. G.) nach § 492 St. P. D. verboten.

Das f. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 8 November 1895, Z. 32831, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Pohoden“ vom 23 August 1895 Nr. 15 wegen der Artikel: „Novy casopis“ und „Vymineeny stav zrusen“ nach § 492 St. P. D. verboten.

Das f. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 13 November 1895, Z. 33996, die Weiterverbreitung der Nr. 33 der Zeitschrift: „Straz pod Viskovem“ vom 9 November 1895 wegen der Stelle von „ocekavame od nasich“ bis „mu ho v praxi“ des Artikels: „V zakalenych vodach“ nach § 493 St. P. D. verboten.

Das f. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 14 November 1895, Z. 33887, die Weiterverbreitung der Beilage zu der Nr. 247 der Zeitschrift: „Ceske zajmy“ vom 10 November 1895 wegen des in dem Artikel: „Antisemitska pisnicka tomer 50 roku stara“ veröffentlichten Liedes „Pisen Prazanska o nynjsi nouzi o penize“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 18 November 1895, Z. 34241, die Weiterverbreitung der Nr. 48 der Zeitschrift: „Posel z Budec“ vom 13 November 1895 wegen der Stelle „Pokud politiky se tyka“ bis „pro ucetelstvo ucineno“ des Artikels: „Ceska verejnost o nas a my o ni“ (§ 300 St. G.) nach § 493 St. P. D. verboten.

Das f. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 18 November 1895, Z. 34140, die Weiterverbreitung der Nr. 13 der Zeitschrift: „Hvezda zahrobni“ vom 15 November 1895 wegen der Absätze „Prejeme nasim italskym bratrim“ bis „u vysieh instanci“ des Artikels: „Na tackach“ nach § 300 St. G. und wegen des Artikels: „O vecnych trestech“ (§ 305 St. G.) nach § 403 St. P. D. verboten.

Das f. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 20 November 1895, Z. 34169, die Weiterverbreitung der Nr. 1 der Zeitschrift: „Casopis pokrokového s-udenstv.“ vom 15 November 1895 wegen des Artikels: „Dopisy ze strednich skol“ und der Stellen „Netreba snad“ bis „ti pokrokari“ und wegen der Notiz „Vrehol aspiraci umeleckych“ (§ 63 St. G.) nach § 493 St. P. D. verboten.

Das f. t. Kreis- als Preßgericht in Jicin hat mit dem Erkenntnis vom 16 November 1895, Z. 10652, die Weiterverbreitung der Nummer 15 der Zeitschrift: „Jicinsky Obzor“ vom 27 Juli 1895 wegen der Stelle von „V sobotu dne“ bis „od-ei zpet“ des Artikels unter der Aufschrift: „Cechy“ und wegen der Stelle „kt-ra je pris-unci“ bis „d-bre otroci“ des Artikels: „Kdyby tak tatik Zizka vstal“ nach § 492 St. P. D. verboten.

Das f. t. Kreis- als Preßgericht in Jicin hat mit dem Erkenntnis vom 13 November 1895, Z. 10695 Stf, die Weiterverbreitung der Nr. 28 der Zeitschrift: „Straz na Cidline“ vom 5 October 1895 wegen der Stelle: „*) Jak videt u nas“ bis „k polityckym kseftum“ aus dem Artikel: „K sestateni rak. severozap. drahy“, dann des Artikels: „ukazuje skutecnost“ bis „zadn-slavy“ nach § 65 lit. a. St. G. B. und wegen des Artikels: „Strazce zakona“ nach § 300 St. G. B. verboten.

Das f. t. Kreis- als Preßgericht in Neutitschein hat mit dem Erkenntnis vom 26 November 1895, Z. 10100, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Spravedlnost“ vom 22 November 1895 wegen der Stelle „Co jedine prekvapilo“ bis „spusobem m-za konym vyloueni“ des Artikels auf Seite 2 unter der Ueberschrift: „Socialne politicky prehled“ und wegen der Stelle „Co toho jasnym“ bis „jen vce jeste lidi (troky cini“ in dem auf Seite 5 enthaltenen Artikel mit der Ueberschrift: „O jaka slast vojakem byt“ gemäß § 493 St. P. D. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 707 (295 3-3)
W dniu 1 września 1895 zmarł w Warszawie s. p. Józef Oczapowski były profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie z pozostawieniem kodycyłu z daty Kraków 2 stycznia 1895.

Ponieważ sądowi spadkobiercy s. p. Józefa Oczapowskiego z ustawy do spadku konkurujący nie są wiadomi, przeto wzywa się wszystkich tych, którzyby z jakiegobądź tytułu do spadku tego prawo sobie rościć by wykazując swe prawa dotyczące oświadczenia się w przecigu jednego roku do sądu wniosli, w razie bowiem przeciwnym, pertraktacya tego spadku tylko ze zgłaszającą się dotąd wdową Eugenią Oczapowską i tymi, którzy ewentualnie się zgłoszą, przeprowadzoną będzie.

C. k. Sąd miej.-deleg.
Kraków, 12 stycznia 1896.

L. 85854 (311 3-3)
C. k. Sąd powiatowy mdlg. S. I. w Lwowie oznajmia nieobecnemu Ch. Ellnerowi, że przeciw niemu przez Minę Seller pozw o zapłcenie kwoty 47 zł. wniesionym został.

Gdy miejsce pobytu Ch. Ellnera nie jest wiadomem, ustanawia się dla niego kuratorem ad actum dr. Piątkowskiego a tegoż zastępcą adw. dr. Dobieckiego i powyższy pozw wyznaczając termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 31 stycznia 1896 o godzinie 4 po południu w sali nr. II. mianowanemu kuratorowi się doręcza.

Wzywa się zatem Ch. Ellnera, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, 4 grudnia 1895.

L. 18029 (322 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Zychowiczów, że Jan Solecki pod dniem 12 grudnia 1895 do l. 18029 wniósł przeciw nim i tow. pozw o zapłatę kwoty 25 zł., na który termin w tut. sądzie do rozprawy drobiazgowej na dzień 16 stycznia 1896 o godz. 9 rano wyznaczono pozw ten ustanowionemu dla nich kuratorowi Jędrzejowi Materni i Haczowa doręczono.

Wskutek tego wzywa się Jana i Jędrzeja Zychowiczów, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielili lub innego pełnomocnika sobie ustanowili, gdyż wynikłe z zaniedbania tego skutki sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd powiatowy.
Brzozów, 13 grudnia 1895.

L. 4 (309 3-3)
Dr. Wincenty Daniec wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Brzozowie.
Z Wydziału Izby Adwokatów,
Przemysł, 7 stycznia 1896.

L. 1230 (175 3-3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Markusa Bałamuta, że Lemel Senft wniósł przeciw niemu pozw dnia 8 listopada 1895 l. 12039 o zapłcenie 40 zł. 60 ct. w. a. wskutek czego termin do rozprawy na 30 stycznia 1896 o 9 rano wyznaczono i że dla niego Leopolda Hetpera z Debicy kuratorem ustanowiono.

Wzywa się go, aby kuratorowi informacji udzielił, lub innego pełnomocnika ustanowił.

Debica, 12 listopada 1895.

L. 10740 (335 3-3)
Zbarazki Sąd powiatowy zawiadamia Antoniego Kowalskiego z życia i miejsca po-

bytu nieznanego, że Feliks Zieliński wniósł przeciw niemu dnia 22 listopada 1895 l. 10740 pozw sumaryczny o wręczenie kontraktu kupna sprzedaży względem połowy p. gr. 951 objętej wyk. 88 ks. gr. dla gminy katastro. Romanowosioło lub zapłcenie 227 zł., że termin do rozprawy sumarycznej na 24 stycznia 1896 godz. 9 rano wyznaczono i że dla niego adwokata dr. Koser w Zbarażu kuratorem ad actum ustanowiono.

Wzywa się zatem pozwanego, aby temu kuratorowi potrzebnej informacji lub sądowi innego wskazał zastępcę, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Zbaraż, 23 listopada 1895

L. 11087 (84 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Bochni w sporze Józefa Wełny przeciw Psachie Schanzerowi i spół. o zniesienie wspólnej własności realności lwh. 86 gm. Bochnia dla niewiadomych z miejsca pobytu współpozwanym Racheli Nebenzahl, Leizora Sobla i Chaskla Münzera ustanawia kuratorem adwokata dr. Weisłę z Bochni i wzywa ich, by praw swych osobiście lub przez swego zastępcę bronili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd powiatowy.
Bochnia, 11 listopada 1895.

L. 22250 (97 3-3)
C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Herischa vel Herscha Kirschnera, że Ciwie Kehl przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. prośbę wniosła, któremu żądaniu uchwałą z dnia 28 grudnia 1895 l. 22250 zadość uczyniono, oraz ustanowiono dla niego kuratora w osobie adwokata dr. Peipera.

Poleca się zatem pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Przemysł, 28 grudnia 1895.

L. 11088 (85 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Bochni w sporze Józefa Wełny pko Psachie Schanzerowi i spółn. o zniesienie wspólnej własności realności lwh. 87 w Bochni dla niewiadomych z miejsca pobytu współpozwanym Racheli Nebenzahl, Leizera Sobla i Chaskla Münzera ustanawia kuratorem adwokata dr. Weisłę z Bochni i wzywa ich, by praw swych osobiście lub przez swego zastępcę bronili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd powiatowy.
Bochnia, 11 listopada 1895.

L. 36955 (81 3-3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Teklę Uszkównę, że dla niej w sprawie egzekucyjnej galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie przeciw Kazimierzowi Uszko pto 150 zł. z przyn. kuratorem adwokat dr. Buś z Tarnowa ustanowiony został i że służy jej prawo innego pełnomocnika sobie ustanowić.

C. k. Sąd powiat. miej. deleg.
Tarnów, 27 grudnia 1895.

L. 13548 (82 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Białej ogłasza, że Józefowi Wodeckiemu z Hałcnowa zaginęła policja ubezpieczenia na życie Towarzystwa „Riunione Adriatica di Sicurtà“ w Tryeście z daty 27 czerwca 1861 l. 14243 na kwotę 200 zł. opiewająca.

Wzywa się zatem wszystkich tych, w których ręku policja ta się znajduje, by takową od daty ogłoszenia edyktu w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni tem pewniej okazali, inaczej za bezskutecznym upływie tego terminu policja ta za pozabawioną wszelkiej mocy uważaną będzie.

Biała, 16 grudnia 1895.

L. 8908 (144 2-3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie ogłasza, iż dnia 30 grudnia 1895 w rejestrze spółek zarobkowych i gospodarczych wpisał firmę stowarzyszenia „Bank zaliczkowy w Olesku, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, oraz że przedmiotem przedsiębiorstwa jest pod warunkami, o ile możliwości najdogodniejszymi, przychodzić z pomocą ludności okręgu sądowego Olesko w jej potrzebach pieniężnych Czas trwania stowarzyszenia jest nieograniczony.

Dyrekeya stowarzyszenia składa się z członków tegoż ks. Marcelęgo Piątkowskiego, ks. Aleksandra Lewickiego i Jezaja Münza, a ich zastępcami Maryan Kawecki, Bazyli Marcyniuk i dr. Tomasz Piotrowski, którzy wszyscy są w Olesku zamieszkali.

Podpis za stowarzyszenie uskutecznia się w ten sposób, że podpisujący do firmy

stowarzyszenia stampilią wyciśniętej swoje podpisy dołączają.

Do ważności zobowiązań wobec osób trzecich potrzeba podpisu dwu członków Dyrekeyi.

Odpowiedzialność członków jest nieograniczona, każdy członek ręczy czterokrotnym swoim udziałem.

Udział każdego członka wynosić będzie 10 koron, która to wysokość może być uchwałą Ogólnego zgromadzenia zmienioną.

Udział ten może być wypłaconym albo zaraz przy przystąpieniu lub uskuteczniwym wkładkami częściowymi przynajmniej po dwie korony w przeciągu jednego roku.

Dopóki udziały nie osiągną swojej wysokości, Dyrekeya strącać będzie przy udzielaniu pożyczek 3 pre. takowych na rzecz udziałów.

Wszelkie ogłoszenia i zawiadomienia w sprawach towarzystwa wychodzące będą pod firmą stowarzyszenia i podpisywane będą przynajmniej przez dwóch członków Dyrekeyi, zaproszenia zaś na ogólne zgromadzenie, jeżeli nie pochodzą od Dyrekeyi, podpisuje prezes i sekretarz Rady nadzorczej pod napisem „Rada nadzorcza Banku zaliczkowego w Olesku, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką“. N. N. prezes. N. N. sekretarz.

Publiczne ogłoszenia umieszczane będą w jednym z dzienników lwowskich.

Złoczów, 31 grudnia 1895.

L. 12704 (161 2-3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie, zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Zofię Dzianosz, że przeciw niej wniósł Franciszek Gawron pozw de pr. 17 grudnia 1895 l. 12704 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 70 zł., i że wydając wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z 19 grudnia 1895 l. 12704 doręczonym został ustanowionemu dla niej kuratorowi dr. Malcowski z substytucją adw. dr. Alsa w Rzeszowie i poleca jej, aby temu kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła, lub innego pełnomocnika obrała, i sądowi o tem doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

Rzeszów, 19 grudnia 1895.

L. 23939 (164 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie czyni wiadomem, iż na prośbę Sobel Helwin wdrożył postępowanie amortyzacyjne co do książeckiej wkładkowej Towarzystwa bankowego w Stanisławowie Nr. 204, opiewającej na imię Salamona Weissbacha a na kwotę 368 zł. 23 ct. i książeckiej wkładkowej Banku związku właścicieli realności i gruntów w Stanisławowie Nr. 355 opiewającej na imię Sobel Helwin, a na kwotę 149 zł. 79 ct. w. a.

Wzywa się zatem obecnych posiadaczy takowych, aby je w ciągu 6 miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu sądowi tutejszemu przedłożyli, gdyż upływie bezskutecznym tego terminu takowe na ponowne żądanie jako amortyzowane uznane zostaną.

Stanisławów, 9 listopada 1895.

L. 8384 (148 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Birczy zawiadamia, że w dniu 21 lutego 1894 zmarła w Brzyzawie Pelagia Markowicz bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Do spadku po niej są powołani nieznan z miejsca pobytu Dańko i Jędrzej Markowicze, tudzież spadkobiercy zmarłego w Łańcucie Jana Markowicza, o których sądów niewiadomo czy i jacy istnieją.

Wzywa się przeto Dańka i Jędrzeja Markowiczów, tudzież spadkobierców Jana Markowicza, by w przeciągu jednego roku zgłosili się w sądzie tutejszym i wnieśli oświadczenia do spadku, gdyż w przeciwnym razie nieznan spadkobiercy Jana Markowicza zostaną przy dalszej pertraktacyi tego spadku pominięci a co do innych zostanie spadek z ustanowionym kuratorem Mikołajem Markowiczem z Brzyzawy przeprowadzonym.

C. k. Sąd powiatowy.
Bircza, 29 września 1895.

L. 27324 (165 2-3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mendla (Majera) Dawida, że na prośbę Szymona Goldberga wydano przeciw niemu dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 50 zł. w. a. z pn i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Maciejowi Krobickiemu z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 14 grudnia 1895.

L. 486 (154 2-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że wskutek prośby z dnia 3 stycznia 1896 do l. 486 Roberta Wilhelma 2 im. Domsa, Emy Kornelii 2 im. z Domsów Tauschińskiej i dr. Godzimiry Małachowskiej przeciw Jądwidze Camil, wydano nakaz zapłaty sumy wekslowej 250 zł. z przyn. i kosztami z potrąceniem 36 zł. 68 ct. zastrzegając trzydniowy termin do zapłaty lub wniesienia zarzutów.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Jadwigi Camil nie jest wiadome, został dla niej adw. dr. Łoziński kuratorem a tegoż zastępcą adw. dr. Kwiatkowski mianowany.

Wzywa się zatem p. Jadwigę Camil, aby do swojej obrony służyć środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyła lub też innego zastępcę sobie obrała i tegoż sądowi wymieniła, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sama sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.
Lwów, 4 stycznia 1896.

L. 46316 (153 2-3)

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie ogłasza, że w sprawie przeprowadzenia ostatecznego działu spadku względnie funduszów w depozycie sądowym w majątku zmarłego dnia 12 czerwca 1845 w Przemyślu rz. kat. biskupa sp. Franciszka Ksawerego de Abgaro Zacharyasiewicza przechowywanych ustanowił:

a) dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Tekli Rożańskiej i Antoniego Rożańskiego, względnie dla niewiadomych tychże spadkobierców lub prawonabywców kuratorem adw. dr. Rogalskiego a jego zastępcą adw. dr. Bałabana;

b) dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Heleny Czaykowskiej i Teresy Petrovich, względnie dla niewiadomych tychże spadkobierców lub prawonabywców kuratorem adw. dr. Roberta Czaykowskiego a jego zastępcą adw. dr. Kulikowskiego.

Wzywa się zatem powyższych z życia i miejsca pobytu niewiadomych, aby celem obrony możliwych swych praw do ustanowionych kuratorów we Lwowie zamieszkałych się zgłosili lub innego zastępcę sobie obrali.

C. k. Sąd krajowy.
Lwów, 21 grudnia 1895.

L. 11213 (104 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Czortkowie zawiadamia nieznaną z miejsca pobytu Naścię Rogal z Białej, że ustanowiono dla niej kuratora w osobie adw. dr. Horbaczewskiego celem doręczenia tusąd. uchwały spadkowej z dnia 3 września 1880 l. 8261.

C. k. Sąd powiatowy.
Czortków, 21 czerwca 1895.

L. 16973 (108 2-3)

Zawiadamia się nieobecnego Kajetana Kanię, że rezolucję licytacyjną z 26 września 1895 l. 9569 w sprawie egzekucyjnej Banku krajowego królestwa Galicji przeciwko niemu i Józefowi Przydziałowi o 77 zł. 21 ct. doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. dr. Ujejskiemu.

C. k. Sąd powiatowy.
Ropcezyce, 20 grudnia 1895.

L. 6476 (113 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia z miejsca pobytu nieznanego Wojciecha Dzidę z Podstolie, że celem doręczenia temuż rezolucji tutejszosaądowej z dnia 14 września 1895 l. 6476 ustanowiono dlań kuratora w osobie p. Franciszka Aywasa z Wieliczki.

C. k. Sąd powiatowy.
Wieliczka, 14 września 1895.

L. 1283 (117 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Żółkwi zawiadamia z miejsca pobytu nieznanego Maksa Pitscha, że na prośbę Meehla i Beili Racheli małżonków Pitschów wydał dnia dzisiejszego przeciw niemu nakaz zapłacenia jednej szóstej części sumy 170 zł. z przyn. i że nakaz ten doręczono ustanowionemu kuratorowi dr. Korolowi adwokatowi w Żółkwi.

Wzywa się tedy Maksa Pitscha, aby ustanowionemu kuratorowi wszelkie do obrony służyć środki dostarczył lub w sądzie osobiście się zgłosił, gdyż z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Z c. k. Sądu powiatowego.
Żółkiew, 8 czerwca 1894.

L. 73853 (187 2-3)

C. k. Sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie, oznajmia nieobecnemu Jakobowi Modlingerowi, że przeciw niemu został dnia 28 grudnia 1895 do l. 73853 na rzecz Chaima Feiwa Kaminera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Jakóba Modlingera nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dr. Horowitza a wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Jakóba Modlingera, aby ustanowionemu kuratorowi służyć do swej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, 28 grudnia 1895.

L. 6865 (181 2-3)

Wzywa się niewiadomego posiadacza kwitu przez c. k. urząd podatkowy w Samborze wystawionego stwierdzającego, że Aaron Aberdam i inni złożyli pod art. 19/890 do depozytu politycznego pięć zapisów jednolitego długu Państwa w srebrze Nr. 851600, 119021, 124769, 126132, 170886 po 100 zł. i jeden 3 procentowy zapis długu ogólnego austr. Zakładu kredytowego ziemskiego ser. 3622 nr. 4 na 100 zł., aby ten kwit w ciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni przedłożył, gdyż inaczej kwit ten za amortyzowany uznany będzie.

C. k. Sąd powiatowy.
Staremiasto, 15 października 1895.

L. 13415 (177 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Haliczu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Abrahama Wulla, że celem doręczenia mu tusądowej uchwały z 5 listopada 1895 l. 11644, jakoteż i dalszych uchwał w sprawie egzekucyjnej Nusima Kalmusa przeciw niemu pto 577 zł. 63 ct., 565 zł. 10 ct. w. a. z pn. wydać się mających, ustanowiono dla niego kuratorem dr. Tytusa Przesmyckiego c. k. notaryusza w Haliczu i temuż tę uchwałę doręczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Halicz, 14 grudnia 1895.

L. 8073 (126 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Włodzimierza Bodnara, że celem doręczenia mu tusądowej rezolucji z 10 grudnia 1894 l. 10653 w sprawie firmy Clayton & Schutleworth przeciw ks. Michałowi Bodnar pto 37 zł. 50 ct. ustanowiono kuratora w osobie pana Józefa Zubka c. k. notaryusza w Mielnicy.

Jest więc zatem rzeczą Włodzimierza Bodnara udzielić potrzebnej i formaży kuratorowi lub też pełnomocnika sądowi przedstawicieli, ile że inaczej z skutki sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Mielnica, 10 września 1895.

L. 25704 (168 2-3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy powiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Bittermanna, że na prośbę Karola Mrwitza uchwałę tegoż sądu obwodowego z dnia 26 maja 1894 l. 10421 zezwolono na podstawie kontraktu kupna i sprzedaży z daty Kałusz dnia 8 maja 1894 na zaindebentowanie Alfreda i Stanisławy Maryi Antoniny 3 im. Domainów w miejsce Anastazego Rittermanna za właścicieli majątności „Folwark Kopanka“ wyk. hip. l. 246 i że tę uchwałę doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Buczyńskiemu, przyczem wzywa go, by rzezonemu kuratorowi weześnie do ochrony jego praw potrzebnej informacji udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił.

Stanisławów, 30 listopada 1895.

L. 13416 (176 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Haliczu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Abrahama Wulla, że celem doręczenia mu tusądowej uchwały z dnia 7 listopada 1895 l. 11646 jakoteż i dalszych uchwał w sprawie egzekucyjnej Nussima Kalmusa a względnie Chaima Leiby Fränkla przeciw niemu pto 600 zł., 300 zł. i 600 zł. w. a. z pn. wydać się mających, ustanowiono dla niego kuratorem dr. Tytusa Przesmyckiego c. k. notaryusza w Haliczu i temuż tę uchwałę doręczono.

Halicz, 14 grudnia 1895.

L. 18182 (159 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia z miejsca pobytu nieznanego Chaima Ellnera, że na prośbę Naftalogo Dawid wydanego przeciw niemu tusądową uchwałę z dnia 2 listopada 1895 l. 18182 nakaz zapłaty sumy wekslowej 700 zł. w. a. z pn.

Oraz ustanowił Sąd dla tego pozwanego kuratora w osobie adw. dr. Peipera z zastępstwem adw. dr. Dawida i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 2 listopada 1895.

L. 21105 (160 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu w sprawie wekslowej Saula Ellenberga przeciw Herischowi Kirschnerowi pto 205 zł. zawiadamia tego ostatniego, że dla niego jako z miejsca pobytu nieznanego adw. dr. Anger-

manna kuratorem ustanowiono i temuż tus. nakaz zapłaty z 7 grudnia 1895 l. 20782 doręczono.

Wzywa się zatem kuranda, ażeby potrzebne do swej obrony środki temuż dostarczył ewentualnie sądowi innego pełnomocnika wskazał, gdyż z zaniedbania zle skutki wyniknąć mogące sam sobie będzie musiał przypisać.

Przemyśl, 14 grudnia 1895.

L. 16920 (103 2-3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Lejbę Regenboga, że przeznaczoną dla niego uchwałę hipoteczną tutejszego sądu z dnia 10 grudnia 1891 l. 16802/91 doręczono kuratorowi ad actum Józefowi Konołowi, któremu tenże ma dostarczyć środków swej obrony.

C. k. Sąd powiatowy.
Czortków, 6 grudnia 1895.

L. 18008 (158 2-3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu zawiadamia z miejsca pobytu nieznanego Chaima Ellnera, że na prośbę Bernharda Rappoporta wydanego przeciw niemu tusądową uchwałę z dnia 26 października 1895 l. 18008 nakaz zapłaty sumy wekslowej 250 zł. w. a. z pn.

Oraz ustanowił sąd dla tegoż pozwanego kuratora w osobie adw. dr. Peipera z zastępstwem adw. dr. Dawida i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 26 października 1895.

L. 15414 (196 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie oznajmia z miejsca pobytu niewiadomego Zenonowi Lewickiemu, że w sprawie egzekucyjnej cerkwi gr. kat. w Słobdzie rung. przeciw spadkobiercom s. p. Sofrona Lewickiego, o zapłacenie kwoty 160 zł. w. a. z pn. wskutek odczytu c. k. sądu obwodowego w Kołomyi z 3 listopada 1894 l. 17348 dozwolono ts. uchwałę z 3 grudnia 1894 wpisu egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy w. zł. z pn. w stanie biernym realności l. 20 h. 467 ks. gr. kat. Rungury przedtem Sofrona Lewickiego, obecnie tegoż spadkobierców własnej i że dla niego dr. Daniłowicza adwokata w Kołomyi kuratorem ad actum ustanowiono.

Wzywa się więc, by temu kuratorowi środków obrony dostarczył, lub innego zastępcę sądowi oznajmił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Peczeniżyn, 9 listopada 1895.

L. 20294 (286 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Sokalu zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Esterę z Senderów Pak, że w dniu 23 czerwca 1892 l. 9680 wnieśli Józef Simche Hebenstreit i Ronia z Zugmanów Hebenstreit przeciw niej Filipinie z Senderów Młynkiewicz i małtolet, Leibie, Gizi, Heni, Jośkowi Jokewtow i Szlomkowi Senderom pozew o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 800 zł. a. w. z pn. z karty C. w. hip. l. 257 i 260 gm. kat. Sokal i że termin do rozprawy na 17 lutego 1896 wyznaczonym został nie mniej, że dla niej kurator ad actum w osobie adw. dr. Filipowskiego w Sokalu ustanowionym został.

Sokal, 12 grudnia 1895.

L. 26553 (251 2-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Przemyślu wzywa spadkobierców sp. Wincentego Czerniec, aby prawa swoje do przechowanej w depozycie księżeczki przemyskiej kasy oszczędności Nr. 12562 na 72 zł. 32 ct. nie mniej do prywatnych zapisów długu z daty Przemyśl 7 lipca 1848 i 8 stycznia 1855 na kwoty 224 zł. 19 ct. i 137 zł. 39 ct. m. k. opiewających przez Franciszka Sigharda i Apolonię Richter na rzecz Wincentego Czerniec zeznanych w przeciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia ogłoszenia ostatniego edyktu tem pewniej wykazali i wnioski w przedmiocie wydania im powyższych dokumentów poczynili, bo inaczej powołana księżeczka Skarbowi Państwa będzie wydana, zaś dokumenta do registry sądowej na niebezpieczeństwo uprawnionych będą złożone.

Przemyśl, 30 września 1895.

L. 73539 (292 2-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie, oznajmia niewiadomym z życia i miejsca pobytu Leonowi Schaff i Szymonowi Ziff względnie tychże niewiadomym z życia i miejsca pobytu spadkobiercom, że przeciw nim został dnia 27 grudnia 1895 do l. 73539 przez małż. Abrahamą i Amelię Mohrów wniesiony pozew o ekstabulację prawa najmu ze stanu biernego realności pod lk 525³/₄ we Lwowie.

Gdy miejsce pobytu tychże pozwanych nie jest wiadome, ustanowiono dla nich kuratorem adw. dr. Aleksandra Schiera a te-

goż zastępcą adw. dr. Zygmunta Marynowskiego i wspomniany pozew mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa więc zatem pomienionych, aby ustanowionemu kuratorowi służyć do swojej obrony środki dostarczyli, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące skutki szkodliwe sami sobie przypisza.

Lwów, dnia 28 grudnia 1895.

L. 14611 (225 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Rachelę Wachtlową 2 v. Jungfrau, że celem doręczenia jej tusądowej uchwały z 27 kwietnia 1895 l. 7108 i z 1 czerwca 1895 l. 9035 kuratorem ad actum adwokata dr. Bindera z substytucją adwokata dr. Blaustaina ustanowiono i kuratorowi te uchwały doręczono.

C. k. Sąd obwodowy.
Tarnopol, 24 sierpnia 1895.

L. 300 (349 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze jako Sąd handlowy ogłasza, że w roku 1896 jako w rejestrach handlowych i w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych uskutecznione, ogłaszane będą w „Gazecie lwowskiej“ i w Przeglądzie prawa i administracji.

Sambor, 11 stycznia 1896.

L. 2801 (348 1-3)

Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie zamianował dla pierwszej dnia 25 lutego 1896 o godzinie 9 rano rozpoczynającej się kadencji sądu przysięgłych przy tutejszym c. k. Trybunale przewodniczącym Prezydenta Trybunału Walerego Bajewskiego a zastępcami przewodniczącego radców Ludwika Słotwińskiego, Henryka Rappęgo, Jana Jakubowskiego, Karola Hanika, Leona Roszkiewicza, Alfreda Posochowskiego i Juliusza Gizowskiego.

Sambor, 11 stycznia 1896.

L. 8525 (360 1-3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Adama Sałatę, że Jan Batory z Weryni wniósł pod dniem 29 października 1895 do l. 8525 przeciw niemu i Maryannie Sałatowej skargę o zapłacenie kwoty 150 zł. na skutek której wyznaczono w tut. sądzie termin do rozprawy sumarycznej na dzień 15 stycznia 1896 o godzinie 9 rano i że dla niego ustanowiono kuratorem ad actum adw. dr. Seeliger z Kolbuszowej, któremu ma udzielić potrzebnej informacji do tego sporu albo innego pełnomocnika tut. sądowi wskazać.

C. k. Sąd powiatowy.
Kolbuszowa, 20 listopada 1895.

L. 12262 (357 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Maryę Flammenhaftową, że przeciw niej wytoczyli Saul Hutterer i Iser Better pozew 26 października 1895 l. 12262 pto 50 zł. i oraz że na takowy termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 31 stycznia 1896 godzinę 9 rano wyznaczono.

Wzywa się więc powyższą, aby praw swych osobiście broniła lub też informacjami ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Wcisła z Bochni udzieliła, inaczej sama sobie zle skutki przypisze.

Bochnia, 29 października 1895.

L. 174 (342)

Ogłoszenie.

W myśl §. 30 ust. o Repr. pow. podaje się do powszechnej wiadomości, że budżet Reprezentacji powiatowej na rok 1896 został wyłożony w kancelarii Wydziału powiatowego do przejrzania przez opodatkowanych w powiecie, w godzinach urzędowych.

Wydział powiatowy.
Stanisławów, dnia 14 stycznia 1896.

L. 48920 (213 1-3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Maurycego Reimana, że przeciw niemu wniósł Bernard Reiner pozew de praes 11 listopada 1895 l. 43281 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 270 zł. wa. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 12 listopada 1895 l. 43281 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Karolowi Łepkowskiemu ze substytucją adw. dr. Hermana Kriegera w Krakowie i poleca Maurycemu Reimanowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał, i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, 20 grudnia 1895.

Zl. 9599 (191)

Das k. k. Kreis- als Handelsgericht in Zloczów macht bekannt, dass zufolge Beschlusses vom 9 November 1895 Zl. 9035 im Handelsregister für Gesellschaftsfirmen am 22 November 1895 bei der Firma Goldlust & Comp. in Brody eingetragen wurde:

1. dass infolge Beschlusses des k. k. Kreis- als Handelsgerichtes in Tarnopol vom 10 Jänner 1882 Zl. 307 im Handelsregister für Gesellschaftsfirmen beim k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Tarnopol die Firma Goldlust & Comp. Zweigniederlassung in Podwoleczyska, der in Brody bestehenden Hauptniederlassung zum Betriebe des Speditions- u. Waarencommissions- Geschäftes eingetragen wurde;

2. dass infolge Beschlusses des k. k. Landes- als Handelsgerichtes in Krakau vom 10 April 1885 Zl. 9133 im Handelsregister für Gesellschaftsfirmen beim k. k. Landes- als Handelsgerichte in Krakau die Firma Goldlust & Comp. Zweigniederlassung in Krakau der in Brody bestehenden Hauptniederlassung zum Betriebe des Speditions- u. Waarencommissions- Geschäftes eingetragen wurde;

3. dass die Vertretungsbefugnis der Gesellschafter dahin geändert werde, dass zur Vertretung dieser Gesellschaft der Gesellschafter Stanislaus Burstin in Gemeinschaft mit einem der beiden anderen Gesellschaftern Heinrich Goldlust oder Sigmund Resch berechtigt ist nur die Firmazeichnung derart erfolgt, dass der Gesellschafter Stanislaus Burstin und einem der beiden anderen Gesellschafter Heinrich Goldlust oder Sigmund Resch unter die mittelst Stempiglie vorgedruckte oder von wem immer vorgeschriebene Firma: „Goldlust & Comp.“ ihre eigenhändige Unterschrift beisetzen werden.

K. k. Kreis- als Handelsgericht.
Zloczów, am 21 December 1895.

L. 15984 (324 1-3)

W stanie biernym posiadłości lwh. 105 gm. Trzebinia znajdują się wpisy w następującej osnowie:

„Na zasadzie aktu przed notaryuszem Marcinem Strzelbickim dnia 26 września 1837 zeznanego prawa zastawu dla sumy tysięcy pięćset (1500) złp. z procentem w rok od daty obligu płatnej w stanie biernym pod nr. 1 i 42 w Trzebinii Mojżesza Lieblicha własnej na rzecz małżonków Rafała i Anastazy Hadziewiczów zainstabuluje się.“

„Na zasadzie aktu przed notaryuszem Marcinem Strzelbickim dnia 3 grudnia 1838 zeznanego Agnieszka Głowacka wdowa za właścicielkę sumy jej ustapionej 1500 złp. w miejsce Rafała i Anastazy Hadziewiczów (ad 1 on.) intabuluje się.“

„Na zasadzie aktu przed notaryuszem Placerem dnia 1 kwietnia 1843 zeznanego Agnieszka Głowacka 2 śl. Brodowska prawnie rozwiedziona zezwala na przepisanie na rzecz wspólności masy po śp. Błażeju Głowackim swym mężu sumy 1500 złp., z której 500 złp. upłacono na rzecz poz. ad n. 1 on. intabulowanej“ —

a w stanie biernym lwh. 255 ks. gr. Trzebinia w osnowie:

„W drodze przeniesienia wpisu stanu biernego posiadłości szczerpowej lwh. 105 objętej wpisuje się w przymocie hipoteki łącznej jako w wykazie pobocznym prawo zastawu dla sumy tysięcy pięćset (1500) złp. z pn. na rzecz masy spadkowej śp. Błażeja Głowackiego ciężających“

W myśl §§ 118, 119 ust. hip. na prośbę współwłaścicieli realności lwh. 105 i 255 gm. Trzebinia wzywa się Rafała i Anastazy Hadziewiczów, Agnieszka 1 v. Głowacka 2 v. Brodowska, Błażeja Głowackiego a względnie ich spadkobierców, aby najdalej do d. 15 stycznia 1896 zgłosili swe prawa do powyższej wierzytelności hipotecznej, bo inaczej na ponowne żądanie właścicieli orzeczoną będzie amortyzacja jako też ekstabulacja powyższych wpisów.

C. k. Sąd powiatowy.
Chranów, 11 grudnia 1895.

L. 7891 (123)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Sanoku ogłasza, że w rejestrze dla firm pojedynczych wpisał przy firmie Natan Kurzman handel drzewem w Dylągowej, że firma ta zostaje z powodu zwinienia handlu wykreślona.

Sanok, dnia 17 grudnia 1895.

L. 46711 (219 1-3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Nissena Kaminkera, że przeciw niemu wniosła Salomon Sternberg i Mojżesz Sternberg pozew de praes. 29 lipca 1895 l. 28372 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 126 zł. 95 ct z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 30 lipca 1895 l. 28372 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adwokata dr. Kriegerowi z substytucją adwokata dr. Schönberga w Krakowie i poleca mu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środ-

ków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniebdania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.
Kraków, 13 grudnia 1895.

L. 22203 (211 1-3)

C. k. Sąd krajowy zawiadamia, że dnia 2 lipca 1890 zmarła w Krakowie Rachela z Schwarzbrodów Metzgerowa bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi niewiadome jest miejsce pobytu syna spadkobierczyni Jakóba Schlanga, przeto wzywa się go, aby się w ciągu roku od dnia niżej umieszczonego do tutejszego sądu zgłosił i do spadku oświadczył, gdyż w razie przeciwnym ze zgłaszającymi się dziedzicami i ustanowionym dla niego kuratorem adwokatem dr. Michałem Münzem z Krakowa pertraktacja spadkowa przeprowadzona będzie.

C. k. Sąd krajowy.
Kraków, 28 czerwca 1895.

L. 20869 (222 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie wekslowej spółki handlowej rolniczo przemysłowej w Kołomyi przeciw Ludwikowi Niewiadomskiemu i towarz. o 81 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Ludwika Niewiadomskiego adw. dr. Zipsera kuratorem z substytucją adw. dr. Hullea i doręczył mu nakaz zapłaty z 14 grudnia 1895 l. 20869.

C. k. Sąd obwodowy.
Kołomyja, 14 grudnia 1895.

Zl. 11698 (223 1-3)

Das k. k. Kreis- als Handelsgericht in Rzeszów hat über Ansuchen de praes. 30 November 1895 Zl. 11976 des H. Lauterbach die Eintragung am heutigen Tage in das Handelsregister für Einzelfirmen der Firma „H. Lauterbach“ Dampfsägewerk mit Waldabstockung in den Reviren Buda stalowska, Krządka, Krawca i Mokrzyzów mit dem Bemerken angeordnet, dass die Firma „H. Lauterbach“ sowohl durch den Herrn Richard Lauterbach als auch durch den Herrn Heinrich Lauterbach mit gleicher Wirkung gezeichnet werden wird.

K. k. Kreis- als Handelsgericht.
Rzeszów, am 5 December 1895.

L. 7948 (220 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Beile z Saferów Lilienfeld i Jütte z Saferów Pompan, że uchwałą z 3 sierpnia 1895 l. 4318 dozwolono na podstawie dekretu własności z tegoż dnia intabulację prawa własności do realności nr. 34 objętej wyk. hip. l. 1149 ks. gr. gm. miasta Brzeżany, że dla nich adw. dr. Schenkera kuratorem ustanowiono i temuż powyższą uchwałą się doręcza.

Brzeżany, 16 listopada 1895.

L. 35114 (252 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Przemyslu uwiadamia niniejszem nieznaną z życia i miejsca pobytu Pazię Lazar urodz. Bednar, że w sprawie egzekucyjnej Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji przeciw niej pto 200 zł. z pn. ustanowił dla niej adw. dr. Mantla kuratorem ad actum i wzywa ją, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacji udzieliła lub innego zastępcę sądowi wskazała, gdyż inaczej skutki zaniebdania sobie przypisze.

Przemysł, 2 grudnia 1895

L. 50494 (209 1-3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Nathana Goldschneidera, że przeciw niemu wniosła powszechny Zakład kredytowy w Krakowie pozew de praes 30 grudnia 1895 l. 50494 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 75 zł. wa. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 31 grudnia 1895 l. 50494 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Tomikowi z substytucją adw. dz. B-nisa w Krakowie i poleca mu aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniebdania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 31 grudnia 1895

L. 50438 (210 1-3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Majera Schlesingera i Jana Klimunta, że przeciw nim wniosła Towarzystwo zaliczkowe w Krakowie pozew de praes. 30 grudnia 1895 l. 50438, o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 180 zł. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 31 grudnia 1895 l. 50438 doręczony został ustanowionemu dla nich kuratorem a to dla Majera Schlesingera kuratorowi adw.

dr. Bobilewiczowi z substytucją adw. dr. Seinfelda, zaś dla Jana Klimunta kuratorowi adw. dr. Kriegerowi z substytucją adw. dr. Łepkowskiego w Krakowie i poleca im, aby tymże kuratorom potrzebnych środków obrony dostarczyli, lub innego pełnomocnika sobie obrali i sądowi o tem donieśli, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniebdania wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Kraków, dnia, 31 grudnia 1895.

L. 22893 (262 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Stryju ustanowił dla niewiadomego z miejsca pobytu Schmaji Weissa celem doręczenia ts. uchwały tab z 20 czerwca 1895 l. 9425 kuratorem ad actum adw. dr. Altmana w Stryju

O czem się kuranda niniejszem zawiadamia
Stryj 12 listopada 1895.

L. 34161 (228 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Przemyslu wzywa wierzycieli masy spadkowej śp. Gustawa Bożuckiego 1 czerwca 1895 w Przemyslu zmarłego, aby dla wykazania i udowodnienia praw swoich stawili się w sądzie na dniu 14 stycznia 1896 o godzinie 10 rano B. nr. 50 lub do tego czasu podanie swoje na piśmie wnieśli pod rygorem § 814 u. e.

C. k. Sąd pow. miej. del.
Przemysł, 26 listopada 1895.

L. 7567 (231 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie ustanawia celem doręczenia rezolucji z dnia 19 lipca 1894 l. 5341 w sprawie Efraima Izaaka Scheinera o intabulację prawa własności do części ciał hipotecznych lwh. 10, 11, 76 ks. gr. gm. kat. Horodek dotąd Maryi Chomko zamężnej Lewickiej własnych, dla niewiadomego z miejsca pobytu Maryi Chomko zam. Lewickiej z Horodka kuratorem Kyrę Sagal z Horodka.

O czem się Maryę Chomko zamężną Lewicką celem strzeżenia praw swych zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.
Baligród, 25 października 1895.

L. 8176 (238 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie wzywa nieznaną z miejsca pobytu Maryannę Capłapową wdowę po Maksymie, by w przeciągu roku licząc od dnia ogłoszenia tego edyktu w sądzie tutejszym się zgłosiła i oświadczenie do spadku po Maksymie Capłapie wniosła, gdyż inaczej rozprawa ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Jędruchem Dudą z Dobczy przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.
Sieniawa, 9 listopada 1895.

(240 1-3)

P. P. dr. dr. Adolf Brendel, Alojzy Bruckmann, Rafał Buber i Dawid Werfel wpisani zostali z dniem 4 stycznia 1896 w listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.
Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, 4 stycznia 1895.

L. 7785 (226)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy „J. Schanzer“, której używać będzie Jakób Schanzer jako trudniący się wyrobem sukna w Mikuszowicach pod Białą, podpisując firmę swą „J. Schanzer“ tudzież wpisanie przy tejże firmie zawartego pomiędzy rzeczonym Jakóbem Schanzerem a Teresą z Chameidesów Schanzerową. prywatną, obecnie w Mikuszowicach zamieszkałą, kontraktu małżeńskiego z daty Berno 26 marca 1892.

C. k. Sąd obwodowy.
Wadowice, 21 grudnia 1895.

L. 50061 (212 1-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Majera Schlesingera i Jana Klimunta, że przeciw nim wniosła Towarzystwo zaliczkowe w Krakowie pozew de praes. 10 grudnia 1895 l. 47651 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 175 zł. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 13 grudnia 1895 l. 47651 dla Jana Klimun-

ta doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adwokatowi dr. Kriegerowi z substytucją adwokata dr. Łepkowskiego w Krakowie, zaś nakaz zapłaty dla Majera Schlesingera kuratorowi adwokatowi dr. Bobilewiczowi z substytucją adw. dr. Seinfelda i poleca im, aby tymże kuratorom potrzebnych środków obrony dostarczyli lub innych pełnomocników sobie obrali i sądowi o tem donieśli, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniebdania wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd krajowy.
Kraków, 31 grudnia 1895.

Doniesienia prywatne.

ANTICOHOL jedyny skutecznie działający środek przy najporeczywszem opilstwie bez smaku, może być łatwo dodany pod gwarancją najlepszemu skutku. Podziękowania wyleczonych do dyspozycji. Puszka z opisem użycia 3 zł, jedna podwójna puszka dla długotrwałych cierpień 5 zł za poprzedni nadesłaniem pieniędzy franko. Prawdziwe do nabycia w aptece S. Kleina Lugos Nr. 25 Aust. Węgry. 27

BIURO
największego na kuli ziemskiej Towarzystwa ubezpieczeń życiowych
EQUITABLE
znajduje się we Lwowie przy ul. Czarnieckiego l. 4. 6

NOWY WYNALEZEK
PARF. IXORA
ED. PINAUD
Mydło..... à l'IXORA
Essencja dla chustek... à l'IXORA
Woda toaletowa..... à l'IXORA
Pomada..... à l'IXORA
Olejek..... à l'IXORA
Puder ryżowy..... à l'IXORA
Kosmetyk..... à l'IXORA
37, boulevard de Strashourg, 37.

C. k. uprzyw.
Fabryka szkła
taflowego i zwierciadłowego
KUPFER & GLASER
Lwów, ul. Kazimierzowska 28.
polecają swe najlepsze
wyroby krajowe
szkła w tafalach
we wszystkich jakościach i rozmiarach
zwłaszcza
szyby solinowe (belgijskie),
szkło dachowe
kolorowe, matowe i w deseniach,
szkło zwierciadłowe,
jak i lustra w ramach itp.
Oszklenia nowych budowli wykonywane się pod gwarancją najstarszą
ranniej. 32
Kit i dyament do rżnięcia szkła.

MASĆ NASKÓRNA MOULIN

W PARYŻU.
Masć ta leczy wrzodki, przyszcze, czerwoności, krosty, węgry, wyrypkę, liszaje, hemoroidy, swędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty na częściach ciała porośniętych włosami i wszelkie słabości naskórnej skóry. Wstrzymuje natychmiast w wypadnięciu włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów.
Sztok 2 franków we Francji.
Paryżu w aptece p. MOULIN 36, rue Louis-de-Grand
We Lwowie w aptece pp. Mikolascha, Wewiorskiego, Ruckera i Lachowicza. -- W Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego, Redyka, Wiszniewskiego i Hellera. 47

Lwowski Zakład Zastawniczy

przy ul. Czarnieckiego Nr. 1 róg placu Bernardyńskiego

udziela pożyczki na zastaw:

papierów wartościowych, przedmiotów złotych, srebrnych, brylantów, perł, zegarków i t. p. kosztowności dając wysokie zaliczenia przy umiarkowanym procentie. Prócz tego przyjmując Zakład przedmioty nie należące do rzędu kosztowności jako to: broń myśliwską nowszych systemów, brzozy, antyki, platory (chińskie srebro) pasy lite, karabele i t. p. od których procent został z dniem dzisiejszym podwyższony a natomiast od kosztowności zwykłych 100 zł. obniżony. Ze szczególną troskliwością przechowuje Zakład powierzzone mu zastawy, opakowując starannie i strzegąc od wilgoci. Zastawiający w osobnym przedziale przeznaczonym otoczeniem w jednej chwili zaliczyć odbiera. 21

Fularowy jedwab

60 ct.

aż do zł. 3.35 za metr w najnowszych deseniach i kolorach.

Jakoteż jedwab Henneberga czarny, biały i kolorowy od 35 ct do zł. 14.65 (około 240 rozlicznych jakości i 2000 różnych barw i deseni itd.) czarne, białe i kolorowe od 45 ct. do zł. 11.65.

Jedwabne damasty	od zł. --.65 do 14.65	Jedwabne bengaliny	od zł. --.80 do 7.6
Jedw. materye włos. na suknie	8.65 " 42.75	Jedwabne grenadyny	" --.80 " 3.850
Jedwabne fulary	--.60 " 3.35	Jedwabne Faille française	" 1.45 " 6.80
jedwabny atlas dla masek	--.35 " 1.90	Jedwabca Surah	" --.80 " 8.80
Jedwabne Merveilleux	--.45 " 4.85	Jedwabny fular japoński	" --.30 " 3.35
Jedwabne materye balowe	--.35 " 14.65	Jedwabne Crepe do Chine	" 1.35 " 6.65

za meter.

Jedwab Armures, Merveilleux, Duchesse, Crystalique, Moire antique, Moseovito, Marcellines, etc. jedwabne kołdry i materye na chorągwie etc. — wolne od porta i cła do domu. Wzory odwrotnie. Listy do Szwajcaryi kosztują 10 ct. karty 5 ct. 104

Fabryka jedwabiu G. Henneberga w Zurychu, e. k. dostawca nadworny.

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem centa, tłustym petitem dwa centy.

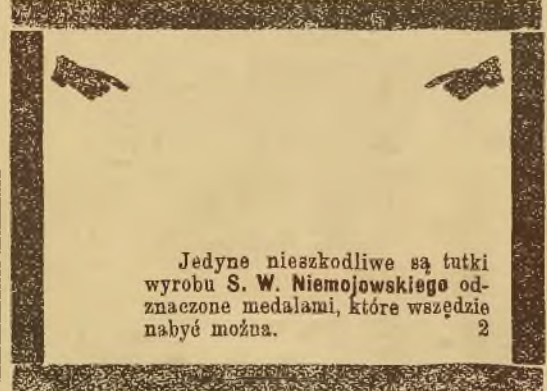
Handel herbaty
Wohla 15
w Grand Hotelu
pasaż Hausmanna, Lwów.

FUMIGATEUR D'ESPIC przeciw **ASTMIE**
i **KATAROM**
Wgłówn. apt. Skład gł. w Paryżu, 20 ul. St-Lazare 49
L. 1704

Ulica Wałowa l. 2. róg placu Maryackiego pierwsze piętro. Wielka wysprzedaż mebli, obrazów, porcelan antyków, makat, bronzów, nirsów. Ceny przystępne. Otwarte codziennie od godziny 10 do 5 po południu.

Zupełna wysprzedaż
BULIONU
Z powodu zmiany systemu gospodarstwa po niższych cenach tylko krótki czas. Bulionu nr. I. po zł. 5.80, nr. 2 po zł. 4.80. 127
Dwór Łapszyn, Brzeżany.

Lustra lusterka w wielkim wyborze polecają Hamel i Feigl pasaż Hausmanna 8.

Zmiana lokalu.
Najtańszy skład towarów optycznych i mechanicznych

BENEDYKTA KOPERNICKIEGO

pod „Kopernikiem“
przeniesiony został do nowego lokalu przy placu Halickim l. 1.

Pe cenach najtańszych w wielkim wyborze okularów, ewikiery, lornety, barometry, ciepłomierze. — Reparaeje najczystszych. Zamówienia z prowineyi odwrotnie. Adres: Optyk Kopernicki. Lwów, plac Halicki l. naprzeciw Banku hipotecznego.

Rozpisanie konkursu

na posady, o które wysłużeni podoficerowie w myśl ustawy z 19 kwietnia 1872 (l. 60 dz. p. p.) na podstawie certyfikatu ubiegać się mogą. W I. półroczu 1896 będą obsadzone następujące posady.

Oznaczenie posady obsadzającej	w obrębie	do posady przynależne pobory służbowe tytułem		Wymagane wiadomości i bliższe warunki osiągnięcia posady	Posada wymaga		Podanie wniośności należy do	w terminie	
		placy zł.	Kwaterowe dalszych dodatków		Praktykę trwającą	złożenia egzaminu z przedmiotów			
2 posady banmistrzów (podurzędniczy)	500		odzież służbowa, ryczałt podróży w miesięcznej kwocie od 5 do 10 zł.	1 zł. do 1 25	Dowód ukończenia szkoły wydziałowej, przemysłowej, niższego gimnazjum, niższej szkoły realnej lub równorzędnej szkoły wojskowej — jeżeli ubiegający się nie służył w c. k. wojsku lub w c. k. marynarce w charakterze sierżanta lub zugsfiera, zresztą wiek do 45 lat, zdrowa budowa ciała, znajomość prócz języka niemieckiego w słowie i piśmie — języka polskiego, małoruskiego lub rumuńskiego; życie nienaganne.	6-cio miesięczna praktyka w charakterze pomocnika banmistrza o dziennej płacy a to przez 3 miesiące na przestrzeni kolejowej a przez 3 miesiące w biurze Sekeyi konserwacji.	1. Znajomość istoty zachodzących przy budowie i konserwacji kolei: robót, przynależnych materiałów i narzędzi. 2. Instrukcja dla banmistrzów i przepisy rachunkowe dla tychże. 3. Znajomość służby strażników zwrotnicznych i kontrolorów strażniczych 4. Instrukcja co do używania wózków i tresyn. 5. Przepisy sygnalizacji 6. Instrukcja co do urządzeń zabezpieczających. 7. Przepisy bezpieczeństwa służby kolejowej. 8. Przepisy niesienia pierwszej pomocy w nieszczęśliwych wypadkach lub nagłych zaszłabięciach. 9. Przepisy co do przedmiotów znalezionych. 10. Przepisy pożarne i mieszkalne.	C. k. Dyrekcya ruchu kolei państwowych w Stanisławowie	4 tygodni licząc od 23 stycznia 1896
6 posad konduktorów (słudzy)	300		tak zwane milówki i odzież służbowa	70 ewentualnie 80 ct	Szkoła ludowa, wiek do 45 lat, zdrowa budowa ciała, prócz języka niemieckiego w mowie i piśmie znajomość języka polskiego małoruskiego lub rumuńskiego; życie nienaganne.	6-cio miesięczna praktyka o płacy dziennej a to najmniej trzy miesiące.	1. Znajomość gatunków wozów w służbie ruchu kolejow. będących w użyciu urządzeń tychże i sposobu ich użycia. 2. Zrozumienie postanowień zawartych w rozkładzie jazdy i tabel 3. Przepisy porządku ruchu kolejowego pod względem wykonywania kolejowej służby policyjnej 4. przepisy sygnalizacyjne. 5. Instrukcja dla służby pociągowej. 6. Szczegółowe przepisy pod względem zestawiania pociągów. 7. przepisy osobistego bezpieczeństwa. 8. Instrukcja pod względem niesienia pierwszej pomocy w razie wypadków lub nagłych zaszłabięci przed przybyciem lekarza. 9. przepisy co do przedmiotów znalezionych. 10. przepisy pożarne.	C. k. Dyrekcya ruchu kolei żelaznych w Stanisławowie	4 tygodni licząc od 23 stycznia 1896
2 posady pomocniczych magazynowych (słudzy)	00		odzież służbowa	1 zł	Szkoła ludowa; wiek do 45 lat, zdrowa budowa ciała, prócz języka niemieckiego w mowie i piśmie znajomość języka polskiego małoruskiego lub rumuńskiego; życie nienaganne.	jednoroczna praktyka jako prowizoryczny pomocnik magazynowy.	1. Instrukcja dla dozorców magazynów. 2. Znajomość gatunków wozów będących w ruchu kolejow. w użyciu urządzeń tychże i sposobu ich użycia. 3. Przepisy dyrygowania, użycia i ewidencji wozów i przyrządów ładowania i wiązania tychże. 4. przepisy pod względem używania obcych wozów obchodzenia się z pojedynczymi częściami składowymi tychże i przyborami ładunkowymi. 5. przepisy manipulacyjne odnoszące się do kolejowego transportu wojska. 6. instrukcja co do zachowywania przepisów desinfekcyi wozów bydlęcych. 7. przepisy sygnalizacji pod względem służby stacyjnej. 8. przepisy co do przedmiotów znalezionych. 9. przepisy niesienia pierwszej pomocy w razie wypadków lub nagłych zaszłabięci przed przybyciem lekarza.	C. k. Dyrekcya ruchu kolei żelaznych w Stanisławowie	4 tygodni licząc od 23 stycznia 1896
2 posady pomocniczych stacyjnych (słudzy)	300		odzież służbowa	1 zł.	Szkoła ludowa; wiek do 45 lat, zdrowa budowa ciała, prócz języka niemieckiego w mowie i piśmie znajomość języka polskiego, małoruskiego lub rumuńskiego; życie nienaganne.	jednoroczna praktyka o dziennej płacy do przynajmniej 3 miesięcy w charakterze prowizorycznego pomocnika stacyjnego	1. przepisy sygnalizacji. 2. Biegłość w nadawaniu i przyjmowaniu depesz, znajomość przepisów praktycznej służby telegraficznej. 3. Znajomość legitymacji jazdy, przepisów co do markowania i ściągania legitymacji jazdy i kart peronowych. 4. przepisy osobistego bezpieczeństwa 5. przepisy co do przedmiotów znalezionych. 6. przepisy pożarne.	C. k. Dyrekcya ruchu kolei żelaznych w Stanisławowie	4 tygodni licząc od 23 stycznia 1896
20 posad palaczów maszynowych (słudzy)	300		tak zwane milówki i odzież służbowa	1 zł 10 ct.	Szkoła lud.; wiek do 45 lat, zdrowa budowa ciała; prócz języka niem. w mowie i piśmie znajomość języka polskiego lub rumuńskiego; życie nienaganne, nadto dowód uzdolnienia w zawodzie ślusarskim.	jednoroczna praktyka ślusarska maszynowego albo monter a w własnych lub obcych warsztatach, poczem jednoroczna praktyka w charakterze pomocniczego palacza	1. Przepisy dotyczące palaczy z instrukcyi dla maszynistów i palaczy 2. przepisy sygnalizacji. 3. przepisy osobistego bezpieczeństwa 4. praktyczny egzamin z ogólnej znajomości maszyny, ważniejszych części składowych teje jak również, że zdoła wstrzymać maszynę a względnie pociąg będący w ruchu.	C. k. Dyrekcya ruchu kolei żelaznych w Stanisławowie.	4 tygodni licząc od 23 stycznia 1896

Uwaga: Czas służby wojskowej dolieczy się do służby kolejowej tylko przy bezpośrednim przejściu za dopłatą statutowych wkładek do funduszu pensyjnego względnie prowizyjnego. Do podan należy dołączyć certyfikat wojskowy oraz świadectwo lekarskie, stwierdzające zupełną czerstwość zdrowia
Stanisławów, dnia 13 stycznia 1896.